

Pagina 5 Jilly's bar

Aanwinst voor de wijk

Pagina 12 Flora en Arie de Bie

Muzikaal echtpaar draait al jaren mee

Pagina's 6 t/m 9

Annie Tak

Moeder van de
Oosterparkwijk

Ter nagedachtenis aan Annie Tak

Het wijkkoor Eusterpaark zingt Annie toe.

Door **Frans Geubel**

Ede Staal's 'Het het nog nooit zo donker west' klonk zacht bij het betreden van de aula van het Stadscrematorium, alwaar Annie Tak lag opgebaard. Zij overleed op Eerste Kerstdag, 25 december en de uitvaart was op maandag 5 januari.

Onder de aanwezigen bevonden zich o.a. oud-burgemeester Jacques Wallage en oud-wethouders Klaas Swaak en Frank de Vries.

Zoon Koos betrad het spreekgestoelte en begon aan een lang en warm familieverhaal met kop en staart. Hij bezat de gave om iedereen mee te slepen; je kwam als het ware bij de familie Tak in huis. Grappige anekdotes maar ook het tragische overlijden van Annie's grote liefde Joop en later de plotselinge dood van zoon Hans passeerden de revue.

Het wijkkoor Eusterpaark had Koos aangeboden om bij de uitvaart het Oosterparklied van Swinder te komen zingen

en daar ging hij welwillend op in, omdat hij daardoor zijn lange toespraak van een intermezzo kon voorzien en even een slokje water kon nemen.

Het optreden van het koor maakte veel indruk, zoveel mensen om haar kist en vooral ook door het eindrefrein: 'En ik wil hier nooit meer vot ... nee, ik wil hier nooit meer vot'.

Hierna hernam Koos zijn verhaal en bij de dankwoorden benoemde hij speciaal Annie's buurvrouw en vriendin Hennie. Op verzoek stonden alle aanwezigen daarna op bij 'Who Wants To Live Forever' van Queen. Terwijl de muziek en de zang klonk, verdween de kist langzaam uit het zicht.

Daarna leende Koos zijn arm aan Ank, de schoonzus van Annie, om zich naar de foyer te begeven, waar het later levendig en gezellig werd.

Wat opviel in het verhaal van Koos was dat het over familiale gebeurtenissen ging en minder

over de -grote- maatschappelijke verdiensten van Annie. En dat bewees weer eens waar het leven uiteindelijk werkelijk om draait: liefde!

In juni vorig jaar nam Annie, toen al de 90 gepasseerd, deel aan het project 'Goudmakers' in Ons Belang, waar het theatercollectief 'LUCY' zestig-plussers een podium bood om levensverhalen te vertellen. Het ging over de keuzes die ze in het verleden hadden gemaakt, of niet gemaakt, en de draai die ze er soms op latere leeftijd aan hadden gegeven. Annie had daarin een eigen programma-onderdeel dat 'Annie's Vertel-automaat' heette en waarbij het publiek vragen kon stellen aan Annie. Verslaggever Erik Weersing was erbij en tekende het volgende op: 'Annie vertelde over haar grote liefde Joop, met wie ze op tien dagen na een halve eeuw getrouwd is geweest. In de jaren vijftig werd er op zaterdagavond druk geflaneerd op de Glènne Riepe, de noordkant van de Vismarkt, de zonnige kant. Dat was destijds

dé plek voor jongens en meisjes om met elkaar in contact te komen. Op de Glènne Riepe liep ze Joop tegen het lijf die ze al een paar keer eerder vluchtig had ontmoet en die duidelijk een oogje op haar had. Zij vond hem ook heel aardig, maar er was een probleem: Joops ouders waren gescheiden. Een schande in die tijd. Annies moeder maakte daar een punt van, maar Annie sloeg haar bezwaren uit handen door haar met haar eigen uitspraak te confronteren: wat de ouders doen kun je de kinderen niet aanrekenen! In 1956 zijn Annie en Joop getrouwd. Op de vraag of Joop, toen hij haar ten huwelijk vroeg, op de knieën is gegaan, antwoordde Annie resoluut: "Nee, dat doen ze alleen bij koningshuizen!" Een paar tips van Annie: "Blijf altijd jezelf, pas je niet steeds aan en probeer de ander ook niet te veranderen." en "Er zitten altijd scherpe randjes aan een huwelijk, maar probeer steeds de mooie dingen in elkaar te zien." Tot slot vertelde ze dat Joop en zij allebei een denkbeeldig laatste hadden. "Wanneer we het ergens niet

over eens waren, en we werden het ook niet eens, dan borgen we het op in ons latje. Het was het niet waard om er ruzie over te maken."

Tijdens de grote renovatie van de wijk waarin Annie haar grote rol speelde, kwam wethouder Max van den Berg regelmatig aanfietsen; hij vroeg haar om een nieuwsbrief of krant te maken voor een optimale communicatie in de wijk. Dat was het begin van de wijkkrant die u nu in handen hebt en leest!

Verderop in deze krant vindt u twee eerder gepubliceerde artikelen over Annie van Erik Weersing, een fraai en eerder alléén online (Internet) gepubliceerd interview met Annie door Marc Knip, waarvan de bijbehorende foto ook prominent in beeld was in de aula van het crematorium, herinneringen van Jacqueline Pieters en Miranda Dontje. En een fotocollage, etc.

Trots was Annie op het destijds opgerichte Annie Tak Fonds en later op het Annie Tak Belevingsveld. Op dat veld staat een ontmoetingstafel met in het blad een jeugdfoto van Annie met de uitspraak die ze vroeger van haar oma hoorde: 'Erger je niet, verwonder je slechts'. Daar had Annie aan toegevoegd: 'Mijn verwondering wordt steeds groter, maar ik erger me ook aan de gang van zaken'.

Zich ergeren deed ze zeer zeker toen het Annie Tak Fonds wegens ambtelijke regels werd opgeheven, maar ook aan de gang van zaken rondom de oudejaarsrellen, die de Oosterparkwijk ten onrechte een slechte naam bezorgde, ergerde ze zich.

Ze voelde zich vaak ongemakkelijk als ze weer eens op het voetstuk werd gehesen, dat hoefde van haar allang niet meer, maar ze was zich wel zeer bewust van haar verbindende rol in de wijk. De Michi-Noeki officieel openen bijvoorbeeld, deed ze met plezier. Maar 'Moeder van de Oosterparkwijk'? "Nee hoor, dan zou ik ze allemaal zeker ook nog zakgeld moeten geven..."

Meer over Annie

Lees verder op
pagina's 6 t/m 9.

Nieuwe tandartspraktijk in de Oosterparkwijk

zorg en aandacht voor het hele gezin

In het herkenbare gebouw Karaat aan de Oosterhamrikkade 119/32 is recent Tandartspraktijk 18 Karaat geopend. Een nieuwe, toegankelijke tandartspraktijk voor de Oosterparkwijk, waar persoonlijke aandacht, vertrouwen en kwaliteit centraal staan.

Bij Tandartspraktijk 18 Karaat kunt u terecht voor complete mondzorg. Van controles en behandelingen tot mondhygiënistenzorg van hoog niveau, met veel aandacht voor preventie, tandvleesgezondheid en een gezond gebit. Wij nemen de tijd, leggen alles duidelijk uit en zorgen voor een rustige en prettige behandelervaring.

Ook voor angstpatiënten

De praktijk is er voor iedereen – jong en oud. In het bijzonder zijn ook angstpatiënten bij ons van harte welkom. Wij werken rustig, stap voor stap en nemen de tijd om vertrouwen op te bouwen. Alles gebeurt in overleg en op uw tempo, zodat u zich veilig en gehoord voelt.

Esthetische behandelingen

Naast reguliere tandheelkundige zorg kunt u bij ons ook terecht voor esthetische behandelingen, zoals tanden bleken en het plaatsen van een subtiel tandjuweel. Deze behandelingen worden altijd zorgvuldig en passend bij u uitgevoerd, met oog voor een natuurlijk resultaat.

Kinderen en jongeren – preventie, begeleiding en motivatie

Voor kinderen en jongeren tot 18 jaar werken onze tandarts en mondhygiënist nauw samen

met een sterke focus op preventie en goede begeleiding. Alle tandheelkundige zorg voor kinderen tot 18 jaar wordt volledig vergoed vanuit de basisverzekering – kinderen kunnen dus kosteloos bij ons terecht.

Bij het eerste bezoek krijgen kinderen een persoonlijk etui mee naar huis met alle benodigdheden voor een goede start, zoals een passende tandenborstel, tandpasta, zandloper en hulpmiddelen die aansluiten bij hun leeftijd. Ook ontvangen zij een educatief boekje, speciaal gericht op kinderen, zodat zij spelenderwijs leren hoe zij hun gebit goed verzorgen.

Wij besteden daarnaast veel aandacht aan blijvende motivatie en opvolging. Kinderen die laten zien dat zij hun mondverzorging goed oppakken en gemotiveerd blijven, maken binnen ons motiverende programma kans op extra stimulansen, zoals het werken met een moderne elektrische tandenborstel (iO). Zo maken we goede mondzorg leuk én vol te houden.

Zorg die bereikbaar blijft

Goede mondzorg moet voor iedereen haalbaar zijn. Wanneer tandartskosten niet (volledig) worden vergoed, zijn er binnen de gemeente Groningen mogelijkheden voor ondersteuning. Wij denken hierin graag mee en kunnen patiënten begeleiden bij vragen en aanvragen, zodat zorg niet onnodig wordt uitgesteld.

Nieuwe patiënten welkom

Inschrijven kan eenvoudig via www.tandartspraktijk18karaat.nl of door het scannen van de QR-code in deze advertentie.

Word patiënt in één minuut!

**SCAN
AANMELDEN
KLAAR**

Become a patient in one minute!

**SCAN
REGISTER
DONE**

Oosterhamrikkade 119/32 • Groningen (Oosterparkwijk)

www.tandartspraktijk18karaat.nl

De maandelijkse spelletjesavond bij 'bij Van Houten'

Door Erik Weersing

Houdt u van mens-erger-je-niet? Of van het boerderijspel? Of speelt u liever kaart - klaverjassen of canasta? Of skip-bo? Kortom – bent u een spelletjesmens? Dan is de maandelijkse spelletjesavond in onze wijk misschien iets voor u. Iedere eerste woensdag in de maand om half acht komt een

groepje Oosterparkers in het wijkgebouw 'bij Van Houten' bij elkaar om spelletjes te doen, waarbij een keuze wordt gemaakt uit de aanwezige voorraad. De avond duurt tot half tien – dus een spel dat erg lang duurt, zoals risk of de kolonisten van Catan, komt niet in aanmerking. Maar er blijft voldoende over. En suggesties zijn altijd welkom. Zoals bij veel activiteiten

die we gezamenlijk doen, draait het uiteindelijk om de gezelligheid. Het gaat tijdens de avonden geanimeerd toe, de gesprekken gaan alle kanten op en er wordt veel gelachen. Wanneer u zich bij ons wilt aansluiten – u bent van harte welkom. De eerstvolgende avonden zijn gepland op 4 maart en 1 april.

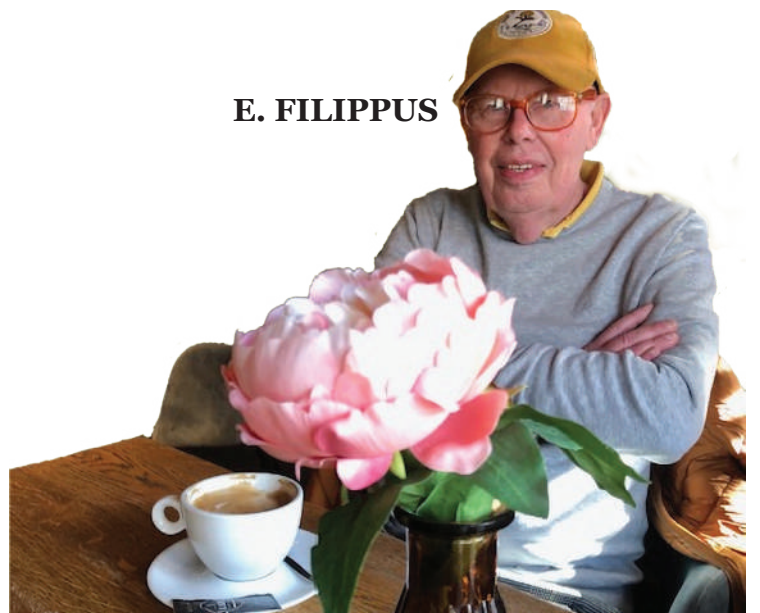
We zien uit naar uw komst!

GEDICHT

JUF BAKKER

*Ze droeg meestal een lange leren jas
en was de aardigste van de klas
haar warme bruine ogen
kenden alleen maar mededogen
't haar had ze altijd in een knoet
niet modern maar het stond haar goed
ze leerde ons foeffjes bij het rekenen
en liet ons vaak vrijuit tekenen
vrijdags las ze stevast voor
o, we waren een en al oor
en bij het koppen op het schoolplein
stond ze glimlachend langs de lijn*

E. FILIPPUS

UIT DE OOSTERPARKWIJK KLINKT MUZIEK

Muzikanten en musici gezocht!

Door Jacqueline Pieters

Voor een lang weekend vol muziek op 20, 21 en 22 november zoeken we muzikanten en musici die op willen treden. In dit weekend vinden er in heel de wijk zo'n tien concerten plaats. We zoeken in een breed spectrum, dus ben je singer/songwriter, bespeel je een instrument en heb je podiumervaring? Speel je in een bandje of een ensemble? Speel je blues, salsa of speel je liever klassiek? Het maakt niet uit. Spreek je dit aan? Geef je dan op bij: j_pieters888@hotmail.com.

Je kunt in een huiskamer komen te spelen of in bijvoorbeeld Het Oude Politiebureau, Bie de Buuf, Ons Belang, Bij van Houten, etc., etc. Wij bieden een financiële vergoeding.

Ook zijn we nog op zoek naar één a twee huiskamers, buitenlocaties zijn minder geschikt omdat het weer tegen kan zitten. Voor opgave en meer informatie mail met: j_pieters888@hotmail.com.

Met muzikale groet,
Wergroep Oosterpark Nooit
Saai, & Petra, Laura en
Jacqueline

LENTEFESTIVAL

Ingezonden bericht

Het ijs lag net nog op de straten, maar de lente komt steeds dichterbij. En daarmee natuurlijk ook het onovertroffen Lentefestival Oosterparkwijk.

Op 27, 28 en 29 maart is het alweer zo ver. Met ook dit jaar verrassende optredens, o.a. Drumfanfare Avanti, Marco Bonisimo en Annemarie de Bie.

Op vrijdag en zaterdag is er vanaf 17.30 uur live muziek van Flora en Ahr. Ideaal voor een gezellige borrel met de burens, terwijl de kinderen zich op het terrein vermaken bij de spellen of de draaimolen.

Thuis eten hoeft niet. Je haalt bij ons de allerlekkerste (en goedkoopste) broodjes shoarma/falafel of een versgebakken pannenkoek.

Het Lentefestival wordt georganiseerd door een klein team van vrijwilligers. Wil je met ons meedoen? Er zijn veel verschillende werkzaamheden waar je een steentje aan bij kunt dragen, zowel in de organisatie, bij de opbouw, als tijdens het festival.

Waar: Het terrein bij het JOP, Klaprooslaan 304a.
Wanneer: 27, 28 en 29 maart 2026.
Website: lente festivaloosterparkwijk.nl
Mail: info@lente festivaloosterparkwijk.nl
Telefoon: 06-52406150

Het Lentefestival is op vrijdag en zaterdag open van 14.00 tot 20.00 uur en op zondag van 14.00 tot 17.00 uur.

Kom gezellig langs en geniet op dit wijkfeest voor jong en oud. De toegang en alle activiteiten zijn gratis.

COLOFON

Wijkkrant Oosterpark
(verschijnt 6 keer per jaar)

Redactie

Frans Geubel
Jarno Hoogeboom
Kevin Wagenaar
Erik Weersing

Hoofredactie

Jarno Hoogeboom

Vormgeving

Kevin Wagenaar

Bezorging wijkkrant

Bij klachten over
bezorging wijkkrant
Tel: 06-42510350

Advertentieverkoop

Noordpers b.v.
Uithuizen
kranterij@noordpers.nl
Jan-Jaap Bakker
Tel: 0595-437777

Contact redactie

Tel: 06-42510350
wijkkrantoosterpark@gmail.com

De redactie houdt zich het recht
voor ingezonden stukken in te
korten, te corrigeren en/of zo nodig
te redigeren.

Liever online lezen?
Ga naar www.mijnoosterpark.nl.

Bewonersorganisatie
Oosterpark

"Hart voor de wijk"

Wijkleven: buurtpand 't Buurnest

De BO steunt talrijke initiatieven of wil die graag even voor het voetlicht brengen. In dit nummer: de weggeefwinkel aan de Merellaan

De ruimte aan de Merellaan is gezellig vol, maar toch ook heel geordend. Kleren hangen in de verste hoek aan grote rekken, servies en speelgoed zitten weer vlak bij de deur.

Cindy, geboren en getogen in de Oosterparkwijk, startte de winkel meer dan vier jaar geleden. ‘Ik struin best graag door kringloopwinkels en zag de prijzen omhoog gaan. Toen kwam ik op het idee van de weggeefwinkel. Ik werkte in de Oosterparkheem, waar een zaal leeg stond. Eerst ben ik naar WIJ gestapt, later heb ik met Woonzorg om de tafel gezeten.’ Inmiddels is de winkel verhuisd naar een andere zaal in het complex, die buitenom te bereiken is – via de Zaagmuldersweg dus.

De winkel is geopend van maandag tot en met donderdag, tussen tien en drie uur. Het loopt altijd lekker door. Cindy: ‘Er komen ongeveer 800 mensen per week. Soms het te vol, dan kan er niks meer bij en sluit ik de tent. Maar voor de vrouwen van vrouwenopvanghuis Wender maak ik een uitzondering. Voor hen is er altijd plaats.’

Naast Cindy werken er vier vrouwen op vrijwillige basis in de winkel: Wilma, Thea, Anneke en Hemu. ‘In de winkel werken uitsluitend vrouwen. Trouwens, ik kan nog wel iemand gebruiken voor de maandag.’ Overigens is er in de weggeefwinkel alleen kleingood. ‘Geen meubels dus. Denk aan kleding, boeken, speelgoed of puzzels.’ Cindy wijst even naar buiten. ‘Onlangs is er een schuurtje op het terrein gezet, van drie bij drie meter, voor de extra opslag. We noemen het ons hutje op de hei.’

Worden er weleens waardevolle dingen gebracht? ‘Zeker, maar die houden we achter om later te verkopen. Dat geld sparen we op en gaan we elk jaar lekker uit eten.’

De deur gaat open, het belletje gaat. Een moeder met twee kleine kinderen (j & m) worden hartelijk verwelkomt door Wilma, Thea en Cindy. Het jongetje heeft nog geen oog voor het speelgoed, want sommige zaken hebben nou eenmaal voorrang: ‘Ik moet plassen!’. Het is reden voor moeders om even lekker bij te kletsen.

Vrijwilligers Lentefestival

Op vrijdag 27, zaterdag 28 en zondag 29 maart vindt het jaarlijkse Lentefestival weer plaats op het JOP-terrein aan de Klaprooslaan. Op dit moment wordt er achter de schermen druk gewerkt om het evenement weer vlekkeloos te laten verlopen. Klussers klussen, programmeurs programmeren, acts oefenen met acteren en inkopers kopen in. Iedereen is natuurlijk weer van harte welkom op dit gratis festival!

Lijkt het je leuk om iets te doen? De organisatie is altijd op zoek naar vrijwilligers die mee willen helpen. Van gastheer of -vrouw zijn tot pannenkoeken verkopen, van

draaimolen vakkundig laten zwieren tot koffie bezorgen aan je collega's. Interesse? Mail voor gratis gezelligheid naar vrijwilligers@lentefestivaloosterparkwijk.nl. We hopen van je te horen!

Symposium Michi-Noeki

Dinsdag 20 januari werd er in het House of Communications – de oude V&D – een symposium over de Michi-Noeki gehouden. De bijeenkomst, bedoeld voor allerlei specialisten en stedenbouwkundigen, werd georganiseerd vanwege een heuglijk feit: het koffiehuisje is namelijk een groot succes.

Idee achter de Michi-Noeki is het mogelijk maken van ontmoeting en deelname. Dat is goed tegen eenzaamheid onder vooral ouderen en is daarmee uiteindelijk kostenbesparend, aldus gebiedsmanager Oude Wijken Nienke Alkema.

Sander van Lanen, universitair docent stedelijke armoede en ongelijkheid, hield de aanwezigen voor dat eenzaamheid lastig te meten is, maar dat iedereen het gevoel wel kent dat je af en toe even uit je huis moet. Bij ontmoeting gaat het niet direct om het aangaan van een vaste vriendschap, maar vooral om zogeheten loose ties, oftewel terloopse contacten met nieuwe mensen. Denk daarbij aan een simpele groet (dan ben je gezien), een kort gesprekje (dan ben je gehoord) of een handdruk vanwege nieuwjaar (dan ben je gevoeld). Zo'n oppervlakkig contact leidt vaak weer tot een volgend bezoek en uiteindelijk tot deelname aan andere activiteiten in de wijk. Uiteindelijk kunnen er zo nieuwe vriendschappen worden gesmeed.

Architecte Irene Edzes vertelde over de opzet van het gebouw. De Michi-Noeki staat heel tactisch in de looplijn naar winkels en vlakbij een bushalte. Je komt het dus als het ware tegen en hoeft niet om te lopen naar een buurthuis elders. De ramen zijn ook extra groot, zodat voorbijgangers nieuwsgierig worden. De binnenruimte is weer extra klein gehouden, wat het maken van contact vergroot. In het gebouw is een openbaar toilet aanwezig, dat kosteloos door passanten gebruikt kan worden. Wie liever apart wil zitten kan terecht op de buitenbankjes, die ook de hoek omgaan en waar telefoons kunnen worden opgeladen. Zo is alles gericht op een laagdrempelige ontmoeting. Het is dan ook de bedoeling om in de toekomst meer Michi-Noeki's in de wijk en in de stad te realiseren.

De vrijwilligers zijn essentieel voor het succes. Ze heten bezoekers welkom en zetten een betaalbaar bakje koffie voor de vele buurt-genoten die dagelijks even aansteken. Monique Schuiten benadrukte dat ze als vrijwilliger geen hulpverlener is en ook geen sociale activiteiten organiseert. Haar werk draait enkel en alleen om – in vrijwilligersjargon – koffie, kletsen en toilet. Schuiten is werkzaam in de wereldwijde e-commerce, maar voelt zich het meest thuis in de Oosterpark: ‘Ik heb nog nooit zo'n leuke baan gehad!’ Het succes heeft dus allerlei varianten, zou je kunnen zeggen.

Bewonersorganisatie Oosterpark

- Wij zijn bewoners van de wijk, die zich inzetten voor de wijk
- Ons doel is informatie, inspraak en draagvlak voor de bewoners
- Waar nodig en waar wij kunnen bieden we ondersteuning
- Een actie, probleem of feestje; laat het ons weten
- Jij kan ook ons helpen, stuur een mailtje of kom langs!

VOLG DE BO

- 🌐 <https://oosterparkgroningen.nl/>
- 📘 OosterparkGroningen
- 📧 OPWGroningen
- ✉️ SCHRIJF EEN E-MAIL
- ✉️ bestuurbo@hotmail.com

SCAN DE QR-CODE VOOR ONZE SITE

WEG VAN HET OOSTERPARK

Door **Frans Geubel**

Veel sfeer op de Zaagmuldersweg!

Foto: **Rolf Hamminga**

Het is twintig jaar geleden dat Stadion Oosterpark de deuren voorgoed sloot. Daarom ging FC Groningen afgelopen december de wijk in om herinneringen op te halen van mensen uit de periode van het legendarische stadion. Naast verhalen ontplooidde de FC ook enkele activiteiten zoals bij IKC Borgman waar kinderen kennis konden maken met voetbal en de geschiedenis van FC Groningen. Later op die dag konden tientallen kinderen op het Cruyff Court trainen onder begeleiding van trainers van 'FC Groningen in de Maatschappij'.

Ook werden er tientallen groen-witte herdenkingsvlaggen uitgereikt, met daarop een plattegrond van het oude Oosterparkstadion. Enkele van deze vlaggen wapperen ook nu

nog op sommige plaatsen.

En op zaterdagmiddag 13 december was het dan zover: de 'corteo' (Italiaans voor optocht) ging van start! Vanuit alle kanten stroomden de supporters richting Piet Fransenlaan en Parkzijde om te verzamelen, en om 15.00 uur stroomde de Zaagmuldersweg vol met duizenden deelnemers, richting Damsterdiep. De stoet werd vergezeld van repeterende knallen van heel veel vuurwerk; sfeervol omfloerst door de rookbommen en de walmende fakkels en verluchtigd met de groen-witte vlaggen. Aan weerszijden stonden de trottoirs vol met Oosterparkers die soms een brok in de keel kregen. "Pure nostalgie", "Oude tijden herleven", "Ik krijg er kippenvel van" en "Ik ben trots

op de Oosterparkwijk' zijn zomaar wat uitspraken van toeschouwers. Maar ook: "Ik vind het nog steeds jammer dat het stadion weg is. Het gaf sfeer in de wijk en zorgde voor saamhorigheid."

De stoet bereikte uiteindelijk de Euroborg, waar de wedstrijd FC Groningen - FC Volendam volgde. De wedstrijd die 20 jaar geleden ook op het allerlaatste affiche stond in Stadion Oosterpark, en toevallig ook nu met dezelfde uitslag: 3-0. Voorafgaand aan de wedstrijd bracht zanger Theo Driessen zijn lied 'Bedankt mijn Oosterpark' ten gehore vanaf de middenstip. Theo schreef het lied 20 jaar geleden ter gelegenheid van het aanstaande vertrek van FC Groningen en vertolkte het toen twee keer in het Oosterparkstadion.

WINTER IN DE OOSTERPARKWIJK

Foto's: **Frans Geubel**

Sleetje rijden in het Pioenpark.

Auto's en wegen bedolven onder de sneeuw in de Zonnebloemstraat.

Verse sneeuw in de Begoniastraat (waar is het zadel?)

Jilly's Bar: een aanwinst voor de wijk

Door **Frans Geubel**

Vanessa Likumahua is een sterke vrouw! Zij runt in haar eentje Jilly's Bar aan de Gorechtkaade. Moeder van drie kinderen waarvan de nu achtjarige Jill, naamgeefster van het bruine kroegje, de jongste is.

Af en toe is er hulp van haar oudste dochter of vrienden en vriendinnen, maar ook van haar partner buiten de openingstijden om. Zelfs de stamgasten steken soms de handen uit de mouwen.

Dit geeft aan dat Vanessa in het afgelopen jaar is uitgegroeid tot een geliefde gastvrouw.

Zaterdag 6 december vierde ze met héél veel gasten het eenjarig bestaan van Jilly's Bar, die een aanwinst voor de wijk is gebleken.

Vanessa vertelt dat naast

een aantal stamgasten er nog voortdurend nieuwe gasten het barretje binnenstappen. Er vinden ontmoetingen plaats en vriendschappen worden gesloten. Een voorbeeld van bijzondere bezoekers en evenementen is een maandelijkse visclub op de zondag, waarvoor Jilly's Bar dan even vroeg opengaat voor een ontbijt, al of niet met een pilsje. Velen dachten in het begin dat het een voetbalcafé was, maar dat is het beslist niet, hoewel er aardig wat voetbalparafernalia aanwezig zijn. Er wordt zelfs regelmatig doorverwezen naar De Oosterparkbar aan het Damsterdiep, die meer uitgesproken voetbal-minded is en waarmee Vanessa een goed contact onderhoudt.

Ondergetekende is vrijwilliger bij de Michi-Noeki, vlak naast Viskiosk Oosterpark, en als ik zo naar Vanessa luister, herken ik best veel; een plek om naartoe te gaan, een doel, ontmoetingen, gesprekken, plezier, verdriet,

Vanessa Likumahua achter de bar.

lachen, gevoelens delen, vriendschappen.

En ineens valt voor mij het kwartje! Thema's zoals eenzaamheid en gezond ouder worden zijn in onze wijk al jaren onderwerp van talloze vergaderingen en studies.

Ontmoetingsplekken staan hierin vaak centraal en we kennen ze allemaal; van o.a. bij Van Houten, via de hiervoor bedachte Michi-Noeki naar zelfs de Jumbo. Maar een bruine kroeg stond gek genoeg nooit op het lijstje. Een kroeg hoeft niet uitgevonden te

worden; die bestaat en bestond altijd al!

Op die zaterdagavond krioelde van alles door elkaar; van opgewonden pubermeisjes en -jongens tot vrolijke bejaarden en alles wat daartussen zit. Een waar Oosterparks volksfeest!

2015

De komende vier pagina's staan in het teken van Annie Tak. Annie was een van de meest bekende bewoners van de Oosterparkwijk. Ze zette zich in voor de wijk en was betrokken bij een groot aantal projecten. Men noemt deze ereburger van de stad Groningen niet voor niets 'moeder van de Oosterparkwijk'. Daarnaast was ze ook de oprichter van deze Wijkkrant Oosterpark.

Op de volgende pagina's vindt u berichten aan en over Annie. Een deel hiervan komt uit het archief van de Wijkkrant Oosterpark.

Voor Annie

Door Jacqueline Pieters

Soms vind je dingen terug waarvan je niet eens wist dat je ze nog had. Zo vond ik, ergens vlak voor kerst, een lied terug, geschreven naar aanleiding van de opening van het buurtpand aan de Lindenhof 2. Dat pand - nu in gebruik door Buurtzorg, voorheen Blauwe Boerderij, daarvoor deed het dienst als kinderopvangplek - was ooit, mede door toedoen van Annie Tak, in gebruik genomen als pand voor de wijk. Ik vermoed zo begin jaren 70, vlak voor en tijdens de grote renovatiegolf van de sociale huurwoningen in de wijk. Er werd door actieve bewoners in het gebouw vergaderd met het doel van de Oosterparkwijk een betere en mooiere woonwijk te maken. Ik dacht: dit lied moet ik aan Annie Tak laten lezen. Zij kan dit beter plaatsen in de tijd dan ik. Zo was ik een jaar of vijf geleden ook eens bij haar op bezoek geweest, met foto's van het inrichten van de speeltuin aan de Lindenhof, die uit de jaren zeventig dateerden. Met haar vergroter kon zij de foto's op haar eigen beeldscherm onderzoeken. Wat ze ook deed. Helaas heb ik de tekst van het lied niet meer aan haar kunnen overleggen.

Toen ik voor het eerst kennis met haar maakte in 2004 behoorde zij tot het andere kamp. De BCBD, Bewoners Commissie Blauwe Dorp, waartoe ik behoorde, was voor behoud van de randwoningen. Annie was,

als trouwe PvdA-er, voor sloop en voor het bouwen van een-gezinswoningen.

Het is toch goed gekomen tussen ons.

Later, in 2011, hebben Loes Heebink en ik haar geïnterviewd voor de (F)luisterbank, waarbij Annie haar verhaal vertelde dat daar nu nog altijd te horen is, en Loes haar thuis op haar rode bank portretteerde. Een bank waarop ze anders nooit zat. Liever zat ze aan tafel. En toen in 2013 de (F)luisterbank onthuld werd met Afrikaans tromgeroffel, drumde ze swingend mee.

In 2015, ze was toen al 80, deed ze mee met de door mij geïnitieerde theaterwandeling 'Op Verhaal in de Oosterpark'. Ze zat in een woning aan de Kamperfoeliestraat en tikte met haar ring tegen het raam als er voorbijgangers langsliepen.

De laatste jaren kwamen we elkaar als vroege vogels altijd tegen in de Jumbo. Ze herkende me dan aan mijn stem. Haar zicht liet haar steeds meer in de steek.

Vandaag, 5 januari 2026, was haar uitvaart. Haar zoon Koos vertelde een mooi verhaal over haar leven, met halverwege een muzikaal intermezzo door het Wijkkoor Eusterpaark dat Annie ten afscheid toezong.

Dag lieve Annie, ik zal je missen,

Foto: Loes Heebink

Interview met Annie Tak ter gelegenheid van het veertig jaar bestaan van de wijkkrant

Door Erik Weersing

De Wijkkrant Oosterpark bestond in 2015 veertig jaar. In 1975 was wijkbewoonster Annie Tak betrokken bij de oprichting van de krant. Het leek de redactie destijds een leuk idee Annie aan het woord te laten over die eerste jaren die zo verschillen van de huidige tijd. Hier voelde ze wel voor. Het werd een erg levendig gesprek want Annie was, ondanks haar tachtig jaren, een kwieke, levendige en spraakzame dame die beschikte over een uitstekend geheugen. Ook had ze een duidelijke mening over tal van zaken en personen, variërend van de huidige politieke situatie, tot Ahmed Aboutaleb, toen nog burgemeester van Rotterdam en de eerste zomergast van dat seizoen ("Heb je dat televisieprogramma gezien? Ik heb grote bewondering voor die man") tot de voor- en nadelen van luisterboeken ("Geert Mak en Adriaan van Dis lezen hun eigen werk erg goed voor. Maar bij Gerard Reve ben ik in slaap gevallen. Wat heeft die man een saaie stem!").

"De jaren zeventig - dat was de tijd van de woningrenovatie. Er werd in de buurt een werkgroep stadsvernieuwing opgericht die het proces moest begeleiden. Al snel bleek er grote behoefte te zijn aan informatie. Iedereen wilde natuurlijk graag weten wat hem allemaal te wachten stond. Wat had de gemeente voor plannen? Ik herinner me een bewonersvergadering waar de mensen hun wensen door konden geven. Alles werd genoteerd. Het ene voorstel was nog mooier dan het andere. Maar wanneer al die wensen werkelijkheid werden, zouden er straks in de Oosterpark geen huizen meer staan, maar kastelen. Mijn man heeft toen gevraagd hoe groot het budget eigenlijk was. Welke wensen waren reëel? Het was voor ons erg belangrijk dat de renovatie niet zou leiden tot een enorme huurverhoging. Max van den Berg was in die tijd wethouder stadsontwikkeling. Regelmatig reed hij op zijn fiets door de wijk. Op vragen die je hem hierbij stelde, gaf hij altijd antwoord. En als hij het antwoord op dat moment niet wist, kreeg je later antwoord. Die houding heb ik altijd erg in die man gewaardeerd. En laten we niet vergeten - Max van den Berg heeft ervoor gezorgd dat de ringweg rond de stad niet ter hoogte van de Oliemuldersweg is aangelegd, maar een stuk verderop. Het oorspronkelijke plan zou tot een tweedeling van de Oosterparkwijk hebben geleid.

Er gebeurde in die tijd heel veel. En, zoals ik al zei, er was een grote behoefte aan informatie. Een wijkkrant voorzag in die behoefte. Daarom zijn we ermee begonnen."

Wie waren er nog meer bij de oprichting van de krant betrokken?

"Even nadenken. Coba Nannenbergh, Eltjo Kruizinga en Gé Fokkens. Dat waren de wijkbewoners. We kregen ondersteuning van twee opbouwwerkers: Rein-Jan van Willigenburg en Elzo de Visser. Daarnaast waren er nog twee stagiaires betrokken, maar hun namen ben ik vergeten. Ja, we waren uiteindelijk met ons achten. De wijkkrant verscheen zes keer per jaar. De eerste nummers - dat waren vier stencils, met aan beide kanten tekst, die stuk voor stuk aan elkaar werden geniet. We deden alles zelf: typen, stencilen, nieten. 5300 exemplaren. We hadden de beschikking over een elektrische nietmachine, maar toch, 5300 keer nieten, dat voel je wel in je schouders. Wanneer ik last kreeg, stopte ik er even mee. Later konden we een offsetmachine gebruiken. Die heb ik ook leren bedienen. Stencilen hoefde toen niet meer, maar nieten nog wel. En we vergaderden in het begin gewoon bij mij thuis."

Hoe werd de krant gefinancierd?

"We kregen 4000 gulden subsidie per jaar. In de tijd van de renovatie stond er een aantal huizen in de wijk leeg. Hierdoor hielden we iedere keer een stapeltje kranten over. Maar we zijn gewoon 5300 exemplaren blijven maken - anders zouden we het jaar daarop minder subsidie krijgen. In de krant stonden geen advertenties. Voor advertenties moest je bij de Gezinsbode en de Loeks zijn. Ik was een paar dagen in de week voor de wijk bezig, maar ik werd er natuurlijk niet voor betaald. Het was vrijwilligerswerk. Maar vrijwilligerswerk betekent niet dat het allemaal vrijblijvend is. Als je eraan begint, moet je er ook voor staan."

U schreef ook voor de krant?

"Ja - dat deed ik ook. Ik schreef stukjes onder naam Greanca - een pseudoniem, samengesteld uit mijn eigen naam en die van Cathy en Gré die ook lange tijd voor de krant hebben gewerkt. Ik had verschillende rubrieken, onder meer 'Ik erger me aan...', waarin ik zaken aan de kaak stelde die me irriteerden. Zo zijn er in die tijd nieuwe bushokjes geplaatst. Nieuwe bushokjes, dat is mooi, zou je zeggen. Nou, het waren ondingen. Het waaide en regende binnen even hard als buiten. Je werd er kleddernat. En in de winter vroor je aan de bankjes vast. Daar schreef ik dan over.

Verder zorgden we ervoor dat er in de ingezonden stukken in de krant geen ruzies werden uitgevochten. En het stadhuis had een eigen rubriek. Iedere keer zetten we erbij dat de inhoud van deze bijdrage buiten de verantwoordelijkheid van de redactie viel."

U bent een echte Oosterparker?

"Ik ben in de Langestraat geboren, heb als kind ook nog in De Hoogte gewoond, maar daarna ben ik met mijn ouders naar de Irislaan verhuisd. Mijn vader kwam oorspronkelijk van het Graspand, mijn moeder van het Stokroosplein - ze wilden terug naar het Oosterpark. In 1956 ben ik getrouwd. In die tijd was er een grote woningnood. Mijn man en ik hebben maar liefst zes jaar bij mijn ouders ingewoond. Pas daarna kregen we een eigen woning, ook aan de Irislaan, twee portieken verderop. Later woonden we aan de Zaagmuldersweg. Dat huis is tijdens de renovatie afgebroken. Het verzakte. Het stoepje kwam steeds lager te liggen en er kwamen scheuren in de muren. Het kon niet blijven staan. We zijn toen naar het Seringenhof verhuisd.

Ik voel me een echte Oosterparker en heb er veel last van gehad dat de wijk destijds, na de oudjaarsavondrellen, in het land zo'n slechte naam heeft gekregen. Wat er die avond is gebeurd, had nooit mogen gebeuren, maar het is schandalig hoe er op televisie en in de landelijke kranten over is bericht. Bewoners zijn op een heel onterechte manier neergezet. Echt schandalig! Ik kon er wel om janken!"

Hoe lang heeft u bij de krant gewerkt?

"Al met al ben ik zeventien jaar voor de wijk bezig geweest. Toen vond ik dat ik mijn taak wel had volbracht. Het was aan de jongeren om verder te gaan. Wanneer je stopt, moet je ook kunnen loslaten. Ik heb me er niet meer mee bemoeid. Maar ik heb het met heel veel plezier gedaan en ik heb er heel veel van geleerd. Ik weet wat ik kan en wat ik niet kan. Door dit werk leerde je veel mensen kennen, ook mensen uit andere wijken die met hun krant bezig waren. Het was nuttig om ervaringen uit te wisselen. We zijn die andere redacteuren nog eens als voorbeeld gesteld, omdat wij iedere keer hetzelfde lettertype gebruikten. Daar waren we consequent in. Deze ervaringen zijn voor mij een grote rijkdom. Een heel andere rijkdom dan geld. Je hebt geld nodig om te leven, maar het is echt niet nodig om kapitalen te verdienen. Ik koester mijn eigen rijkdom."

2022

Annie Tak: “Al mijn herinneringen liggen in de Oosterparkwijk.”

Door **Marc Knap**

Annie Tak (1935) is ereburger van de stad en ‘moeder van de wijk’, hoewel ze zelf niet op dit soort benamingen zit te wachten. Ze werkte als naaister voor een modezaak, maar toen ze trouwde moest ze daar mee ophouden, zoals toen nog van een vrouw verwacht werd. Ze werd vrijwilliger op een lagere school en ging steeds meer voor de wijk doen. Vanaf medio jaren zeventig zette ze zich actief in tijdens de grote renovatie van de Oosterparkwijk). Burgemeesters en wethouders waren kind aan huis bij Annie. Eind 2004 stopte ze noodgedwongen met haar werk. Als dank voor bewezen diensten werd Annie ereburger van de stad, de eerste vrijwilliger in Nederland die een lintje kreeg. Ook werd er een leefbaarheidsfonds met haar naam in het leven geroepen.

“Ik kwam op mijn derde op Plan Oost te wonen. Ik was enig kind, mijn moeder was in een gigantisch gezin in bittere armoede opgegroeid en wilde daarom een klein gezin. Geen broertjes of zusjes, dat was in die tijd heel bijzonder. Mijn ouders waren verstokte Oosterparkers – mijn vader van het Graspad, mijn moeder van het Stokroosplein – en toen ze vanuit de Cortinghlaan weer in de wijk terugkeerden zijn we in de Irislaan gaan wonen. Het was een heerlijke plek om op te groeien. Niemand had het breed en als je problemen had, stond je er nooit alleen voor. De saamhorigheid was enorm. We knikkerden veel, we kaatsten, of deden kaartspelletjes met kapot geknippede sigarettenpakjes. Op verjaardagen gingen we allemaal naar opoe aan de Laurierstraat, die had een grote tas met mondorgels. We hadden planken op de stoelen liggen zodat iedereen kon zitten en dan speelden en zongen we de hele avond, allebei mijn ouders waren geweldige zangers. Dat waren heerlijke avonden en ik zing eigenlijk nog steeds altijd liedjes in mijn hoofd.”

De oorlog

“Ik ging naar de Gele School, maar in de oorlog werden bijna alle scholen gevorderd. Ik ben de laatste oorlogsjaren eigenlijk niet naar school geweest. Alleen de school aan de Oliemuldersweg werd nog gebruikt, behalve in de winter, want er waren geen kolen om het gebouw te verwarmen. Aan het eind van de oorlog zat ik met mijn moeder in Delfzijl, mijn vader was ondergedoken. Het was de tijd van de bombardementen op Emden, ik kan me herinneren dat ik dat vanuit het raam in Delfzijl kon zien. Toen besloten we terug naar huis te gaan, met de Bruintje Beer; de boot van Delfzijl naar Groningen. Ik weet nog heel goed dat er een man op de boot zat met een zwart-wit gestreept pak met een nummer erop, later besepte ik dat hij uit het concentratiekamp moet zijn gekomen.”

Opgroeien

“En zo keerden we weer terug op Plan Oost, waar grote armoede heerste, een wijk met alleen maar huurwoningen. Gezinnen met vijf, zes kinderen, of nog meer, woonden in een drieluikhuisje, soms ook met opa en oma erbij. Ik kan me nu amper nog voorstellen hoe ze dat klaarspeelden. Nul privacy. En als je een klein gezin had en dus wat ruimte over, kon Centraal Woningbeheer zomaar vreemde mensen bij je in laten trekken, je had er niets over te zeggen. Ongelooflijk toch? In sommige huizen lagen gewoon stoeptegels op de vloer, vaak met de schimmels erop. We stookten kolen, met een kolenhok op het balkon, elke ochtend moesten we de kachel aanmaken. Je spaarde het hele jaar zegeltjes, zodat je ook brandstof in de winter had. Later, toen ik getrouwd was, kregen we van een tante een heteluchtkachel, een doorbrander, die ook ’s nachts het huis warm hield. Wat een luxe. Maar in mijn jeugd was daar geen sprake van. Alleen in de Gerbrand Bakkerstraat woonden mensen die het beter hadden, voor het grootste deel ambtenaren van de spoorwegen en de PTT. En natuurlijk op de Petrus Campersingel, maar die was bedoeld als decorbouw, zodat je vanuit de stad de armoede niet kon zien. Daar woonden advocaten, artsen: de gegoede stand. Ik weet nog dat we daar met onze lampionnetjes tijdens Sint-Martinus langsgingen, in de hoop op lekkers, maar we kregen alleen mollenbonen. Hier in de wijk kreeg je nog meer dan aan de Petrus Campersingel.”

Annie trouwde in 1956 met Joop en ze verhuisden in de jaren zestig naar de Zaagmuldersweg, toen de Boulevard genoemd, wat in die tijd beschouwd werd als ‘wonen op stand’.

“De eerste zes jaar van ons huwelijk woonde we bij mijn ouders in, maar toen kregen we onze eerste gezamenlijke woning, terug op de Irislaan. We betaalden zeven gulden tachtig huur per week. Mijn moeder kon er niet over uit, zo duur als ze het vond. Ach kind, solst dat nou wel doun? Maar ja, we wisten het te redden en hebben er met heel veel plezier gewoond. We verhuisden naar de Zaagmuldersweg, maar in de jaren zeventig bleek dat deze woningen allemaal aan het verzakken waren. Ze waren voor de oorlog op slechte fundamente gebouwd op de loop van een oude sloot. Toen kregen we onderdak in een wisselwoning aan het Seringehof. Omdat we krotopruiming hadden, ons huis aan de Zaagmuldersweg moest immers worden afgebroken, kregen we vijf jaar huur-gewinning. Je betaalde dan dezelfde huur als voor je oude woning en dat werd langzaam opgetrokken. Het was het begin van de grote renovatie van Plan Oost. Het leek toen wel een wijk in oorlogstijd, alles ging plat, alleen de buitenmuren bleven staan. Langzaam verdwenen ook

de kleine winkelpandjes uit het straatbeeld, net als de rijdende melk- en groenteboeren.”

Vrijwilligerswerk

“In die tijd werd je als vrouw niet geacht te werken na je huwelijk. Je hoorde thuis te zitten. Om toch wat te doen te hebben, ben ik begin jaren zestig met vrijwilligerswerk begonnen bij de school waar mijn zoon op zat. Eerst repareerden we het speelgoed en de kleding van de kinderen, later trad ik toe tot de oudercommissie. De renovatie van de wijk begon in die tijd veel weerstand begon op te roepen. We kenden het woord ‘renovatie’ niet eens, er werd niets uitgelegd, mensen werden van holt naar her gesleept en zaten maandenlang tussen de verhuisdozen. In die jaren begon de toenmalige burgemeester Harm Buiten met wethouders Roel Vos en Max van den Berg de zogenoemde ‘rondjes door de wijk’. We kwamen bij elkaar in de speeltuin Ons Belang en daar vertelden ze ons over de renovaties. Aan mij werd gevraagd om een wijkkrant op te richten, zodat de Werkgroep Stadsvernieuwing de bewoners kon informeren. En daar zaten we dan bij mij thuis, op de trap, in de keuken, met negen man die krant in elkaar te zetten. En daarna naar de Boteringestraat, om 5300 kranten te stencilen voor huis-aan-huisbezorging. Een ongelooflijke klus, elke maand maakten we een krant, ik heb er heel veel van geleerd. En langzaam werd de renovatie in het Oosterpark geaccepteerd. Ook Max van den Berg speelde daar en belangrijke rol in, hij fietste vaak door de werk, je kon hem alles vragen en je kreeg altijd eerlijk antwoord.”

De afgelopen jaren is er steeds meer ruimte gekomen voor woningen in het hogere segment en is de bevolkingssamenstelling van de Oosterparkwijk langzaam maar zeker aan het veranderen. “Ach ja, het verandert allemaal, stadsvilla’s en zulk soort zaken. Je houdt het niet tegen. De Zonnebloemstraat en de Goudbloemstraat, die huizen zijn nog net zo groot als vroeger, maar toen woonden er gezinnen met tien of twaalf kinderen. Dat kun je je nu toch niet meer voorstellen. Nu worden ze als te klein gezien voor een gezin met twee kinderen. En de huurhuisjes in de Begoniastraat, die waren eigenlijk perfect geschikt voor starters, maar die zijn gerenoveerd en tot koopwoningen gebombardeerd. Dus dat verandert de sfeer in de wijk wel. Wat me vooral opvalt, is dat veel mensen tegenwoordig zo ontevreden zijn. Ons leven speelde zich thuis af, nu is iedereen boos dat ze het huis niet uit mogen.”

In 2005 werd door Woningcorporatie Nijestee en de Gemeente Groningen het Annie Tak Leefbaarheidsfonds opgericht.

“Het mooiste cadeau dat ik

ooit gekregen heb. Voorheen duurde het soms jaren voor je door de ambtelijke molen was om een initiatief in de wijk te ontplooien, via het Annie Tak Fonds duurde het hooguit drie maanden. Prachtig. Ik ben nog steeds boos op minister Blok dat hij het afgekapt heeft, omdat hij vond dat het niet bij de taken van een woningcorporatie hoorde. Het opdoeken van het fonds heeft uiteindelijk nog wel het Annie Tak Belevingsveld aan de Oliemuldersweg opgeleverd, niet alleen een speeltuin, maar vooral een plek waar kinderen van alle leeftijden naar hartenlust kunnen sporten, ravotten en vies mogen worden. Daar ben ik heel trots op. Op het veld staat een picknicktafel met mijn foto erop, gemaakt in mei 1940.”

Thuis

“Ik weet nog dat we met vakantie geweest waren en toen reden we hier vanaf de Petrus Campersingel de Dirk

Huizingastraat in en dan had ik dat heerlijke gevoel: we zijn weer thuis! Ik vind het moeilijk te omschrijven, het Oosterpark is mijn huis, ik ken het hier, hier liggen al mijn herinneringen. Ik heb al een man en een zoon verloren, ik heb geen broers of zussen, ik woon hier alleen, en toch ben ik nooit eenzaam. Ik ken hier zoveel mensen. En het is ook nog eens een prachtige buurt, met mensen die recht voor zijn raap zijn. Het voelt als een grote familie. We noemen het nog steeds bij ons op ‘t dörp. Heel veel mensen die ik ken, zijn hier ook hun hele leven gebleven, ik kom nog steeds oude klasgenoten tegen. En als ik ’s morgens de gordijnen wat langer dicht heb, krijg ik gelijk telefoon van Carla aan de overkant. Annie, alles goed? Nee, de enige manier waarop ik het Oosterpark verlaat, is tussen zes planken. Maar daar wacht ik graag nog even mee.”

Door **Miranda Dontje**

Wat velen wellicht niet weten is dat Annie Tak de grondlegger is van Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau. Zij kende het opstartbedrag toe aan de voorloper ervan, Grand Café Treslinghuis, vanuit het Annie Tak Fonds (Nijestee). Na de sloop maakten we de doorstart op de huidige locatie en kwam ze nog steeds geregeld eten.

Maar opeens lange tijd niet meer... Ik besloot haar te vragen naar de reden toen ik haar tegenkwam elders in de wijk. ‘Ach lieverd’ zei ze, met haar hand op mijn arm, ‘ik zal maar eerlijk zijn, maar de laatste keer is me zó slecht befallen’. Ze had een visgerecht besteld, maar had door haar slechte zicht niet gezien dat het om een hele vis ging, met kop en graten. Het eten daarvan was logischerwijs geen fijne ervaring geweest. ‘Ik ga het goedmaken met u, u komt binnenkort weer eens eten, op onze kosten’. En ze kwam, samen met haar vriendin, koos voor een lekker sateetje en werd verwend door de bediening. Sindsdien kwam ze - gelukkig - weer geregeld eten.

2016

Het Annie Tak fonds is opgeheven

Door Erik Weersing

U heeft het waarschijnlijk al gehoord. Na ruim tien jaar tal van activiteiten in de wijk te hebben gesubsidieerd, is het doek gevallen voor het Annie Tak fonds. Tot grote spijt van Annie Tak zelf. De naamgeefster van het fonds legt uit waarom het besluit niet verder te gaan, is genomen. Ze begint met een terugblik op hoe het destijds allemaal begonnen is.

“Toen ik zeventig werd, ben ik gestopt met mijn vrijwilligerswerk. Ik wilde daar niet al veel aandacht aan besteden, maar anderen waren het niet met me eens. Ze wilden mijn afscheid niet ongemerkt voorbij laten gaan. Als cadeau is me toen de oprichting van het Annie Tak fonds aangeboden – en dat vond ik prachtig. Een fonds, bedoeld om projecten die de leefbaarheid in de Oosterparkwijk bevorderen financieel te ondersteunen. De gemeente en de woningbouwvereniging Nijestee hebben er geld in gestort. Nijestee heeft veel woningen in de wijk, vandaar dat deze meedeed.”

Aan welke projecten is er subsidie gegeven?

“Dat varieerde nogal. Ik noem uit mijn hoofd een paar voorbeelden: een boekenkast voor het Franciscuscentrum, een picknicktafel bij een speelplek, een film over de wijk, een puzzel over de wijk, een boekje met een wandeling door de wijk, de ‘wiewatwar verjaardagskalender’, waarop Roxanne Monsanto kindertekeningen heeft uitgewerkt en ingekleurd. De buitenspeeldag hebben we gefaciliteerd. Net als de start van het Grand Café in het Treslinghuis. We hebben ervoor gezorgd dat een schommel die op een speelplek was gestolen, werd vervangen. Ook kwam er een nieuwe tussendeur in ‘Ons Belang’, de buurt- en speeltuinvereniging aan de Zaagmuldersweg. Iedereen kon een aanvraag bij ons indienen.

Kleine projecten financierden we vaak in zijn geheel. Bij grotere projecten gaven we een aanvulling op de begroting.”

Wie beoordeelde de aanvragen?
“Het bestuur. Daar zat iemand van de gemeente in, een medewerker van Nijestee, een opbouwwerker en een buurtbewoner. En ik zelf maakte er ook deel van uit. Er waren nooit grote meningsverschillen. We waren het er onderling altijd snel over eens of een voorstel gehonoreerd moest worden of juist niet.”

En nu zijn jullie gestopt.

“Ja – en dat vind ik heel jammer. Het komt allemaal door een order vanuit Den Haag. Het ministerie van Wonen, van minister Stef Blok, heeft voorgeschreven dat woningbouwverenigingen activiteiten zoals wij deden niet meer mag faciliteren. Het beheer van leefbaarheidsfondsen behoort niet tot hun kerntaken, zoals dat zo mooi heet. Woningbouwverenigingen mogen zich nu enkel nog bezighouden met de bewoners. Maar onze activiteiten waren helemaal gericht op de bewoners, dus ik zie het probleem niet. Ik heb Nijestee nog voorgesteld burgerlijk ongehoorzaam te zijn, en gewoon op de oude voet verder te gaan, maar dat zat er toch niet in.

Het geld was al die tijd bij Nijestee gestald. Dat gaf een veilig gevoel. Ook deed Nijestee de administratie. Nu mag dat allemaal niet meer. We hebben er binnen het bestuur nog over gesproken voortaan zelf het budget te beheren, maar niemand van ons had daar zin. Het gaat toch om betrekkelijk grote bedragen. Het betekent het einde van het Annie Takfonds. Mijn grootmoeder zei altijd ‘Erger je niet, verwonder je slechts’. Mijn verwondering wordt inderdaad steeds groter. Maar ik erger me ook aan de gang van zaken.”

Annie Tak: een leven in beeld

Bevrijdingsfeest in de Irislaan 1945 met op de foto Annie met haar moeder. Onderdeel van de foto-expositie die eerst in het Treslinghuis hing en in oktober 2019 naar WIJ Heesterpoort verhuisde. Foto: onbekend.

Annie als actrice zet haar pruik op in ‘Van Noodwoning en Woningnood’ - Een toneelstuk over het leven en wonen in de Oosterparkwijk, 1982. Foto: uit privé-album.

Annie's man Joop speelde ook in ‘Van Noodwoning en Woningnood’ - Een toneelstuk over het leven en wonen in de Oosterparkwijk, 1982. Foto: uit privé-album

Annie in het Treslinghuis op 16 april 2016, vanwaar de tocht naar de Oostersluis startte. Daar onthulde burgemeester Peter den Oudsten het Oorlogsmonument ‘Twee Bruggen’. Fotografie Wil Veldkamp van de Seniorenkrant, die achter Annie staat, is een nicht van haar.

Dit interview is eerder verschenen in de Wijkkrant Oosterpark van september 2016.

Tijdens de opening van het Annie Tak Belevingsveld op 9 juni 2017 spreekt Annie door een megafoon die vastgehouden wordt door Gebiedsmanager Chris Niemeijer. Foto rechts: Erik Weersing

Annie Tak (1935-2025)

In het blad van de ontmoetingstafel op het Annie Tak Belevingsveld is op een jeugdfoto de volgende tekst aangebracht: 'Erger je niet, verwonder je slechts. Mijn verwondering wordt steeds groter. Maar ik erger me ook aan de gang van zaken.' Annie Tak

Annie opent op 22 september 2023 de Michi-Noeki. V.l.n.r. Miranda Dontje, Irene Edzes, Annie, Milou Joosten-Schalkwijk en Carine Bloemhoff.

Annie poseert tijdens de opening van WIJ Heesterpoort op 31 oktober 2019 bij de foto, waarop zij met haar moeder staat.

Uit 'Verrassende vrouwen van de Oosterpark' - Tien portretten, 2021. Door Marianne Kootstra, foto's: Frans Geubel

Foto boven: Tijdens de opening van de Michi-Noeki heeft Annie een onderonsje met wijkwethouder Carine Bloemhoff.

Foto onder: In juni vorig jaar nam Annie, toen al de 90 gepasseerd, deel aan het project 'Goudmakers' in Ons Belang, waar het theatercollectief 'LUCY' zestigplussers een podium bood om levensverhalen te vertellen. Op de foto alle deelnemers aan het project: v.l.n.r. Tina, Rozan, Annie, Joop, Ingrid, Anke, Hennie, Alfred, Ans, Geertje, Jaap en Janneke, hurkend Janneke en Esther.

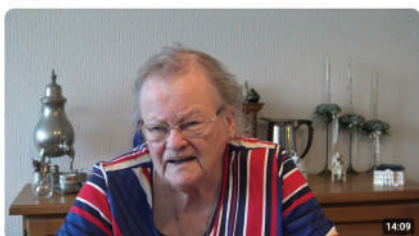

ANNIE OP YOUTUBE

'Annie Tak Fonds'
van OOG Groningen

'Film Van Plan Oost
naar Oosterparkwijk
een interview met
Annie Tak'
van Vlaiger

Samenstelling en onderschriften door **Frans Geubel**. Foto's: **Frans Geubel**, tenzij anders vermeld.

Vlekken in stoffen meubels: wat is een goede oplossing?

REGIO – Een onschuldig moment op de bank kan zomaar eindigen in frustratie wanneer er onverwacht een vlek ontstaat op een stoffen meubel. Wat is in dit geval een goede oplossing?

Deskundigen benadrukken dat het belangrijk is om eerst vast te stellen met wat voor soort vlek men te maken heeft. Zo vergt een gemorste saus een andere aanpak dan een omgevallen glas frisdrank. Een verkeerde methode kan de schade namelijk vergroten in plaats van verhelpen.

Bij vaste resten, zoals etenswaren, wordt aangeraden deze voorzichtig van het oppervlak te verwijderen met een lepel of ander plat voorwerp. Drukken of wrijven moet daarbij worden vermeden. Daarna kan de plek voorzichtig worden gedept

met een droge doek. Vloeibare vlekken vragen juist om direct droogdeppen, zodat het vocht zich niet verder in de stof verspreidt. In veel gevallen is lauw water voldoende om de restanten te verwijderen.

Voor hardnekkigere of veelvoorkomende vlekken, zoals die van frisdrank of warme dranken, kan een mild sopje uitkomst bieden. Een mengsel van lauw water en een klein beetje wasmiddel blijkt effectief, zowel bij recente als oudere vlekken. Ook traditionele middelen, zoals groene zeep, worden nog regelmatig ingezet. Daarbij is het wel belangrijk dat zeepresten zorgvuldig worden verwijderd om nieuwe verkleuringen te voorkomen.

Met de juiste aanpak en wat geduld blijken veel vlekken minder definitief dan ze op het

■ Raambekleding in de vorm van shutters wint aan populariteit.

Raambekleding wordt steeds belangrijker bij inrichting woning

REGIO – Bij het inrichten van de woning krijgt raambekleding een steeds prominentere rol. Niet alleen bepaalt de raamdecoratie de uitstraling van een interieur, ook comfort, privacy en lichtinval spelen een belangrijke rol.

Gordijnen blijven een populaire keuze. Ze zorgen voor een warme en huiselijke sfeer en kunnen, vooral bij oudere woningen met enkel glas, bijdragen aan extra isolatie. In woon- en slaapkamers worden ze vaak toegepast vanwege hun verduisterende werking, wat rust en

comfort bevordert.

Naast klassieke gordijnen winnen shutters aan populariteit. Deze vaste raamdecoratie past goed binnen moderne en industriële interieurs en is verkrijgbaar in diverse kleuren en materialen. Door de verstelbare lamellen kan de lichtinval eenvoudig worden gereguleerd. En shutters zijn eenvoudig schoon te houden.

Rolgordijnen zijn beschikbaar in zowel verduisterende als transparante varianten en worden toegepast in uiteenlopen-

de ruimtes, van woonkamer tot badkamer. Dankzij de brede keuze in kleuren en stoffen laten ze zich goed afstemmen op verschillende interieurstijlen.

Vouwgordijnen combineren een zachte, decoratieve uitstraling met functionaliteit. Ze bieden privacy zonder de ruimte volledig te verduisteren en zijn daardoor vooral geschikt voor woonkamers die aan de straatzijde liggen.

Een flexibele oplossing is het plisségordijn, dat zowel van boven als van onderen kan wor-

Tips bij een verkoudheid

REGIO – Hoesten, een verstopte neus, hoofdpijn en een pijnlijke keel zijn in deze periode voor velen herkenbaar. Verkoudheid is hinderlijk, maar volgens deskundigen is het meestal niet nodig om direct ziek thuis te blijven. Op tijd rust nemen is wel essentieel, want het immuunsysteem heeft energie nodig om het virus te bestrijden. Daarnaast speelt voldoende vochtinname een belangrijke rol. Ook wanneer slikken pijnlijk is, blijft drinken noodzakelijk om uit-

droging te voorkomen. Licht verteerbare voeding in kleine porties ondersteunt het herstel, zonder het lichaam extra te belasten. Tot slot is hygiëne van groot belang. Regelmatig handen wassen en het vermijden van aanrakingen aan het gezicht verkleinen de kans op verdere besmetting. Frisse lucht draagt eveneens bij aan het welzijn: goed ventileren en een korte wandeling buiten kunnen verlichting geven. Voldoende slaap is onmisbaar om het herstel te bevorderen.

Gezond haar begint op het etensbord: kies bewust

REGIO – Voeding speelt een belangrijke rol als het gaat om gezondheid. En dat geldt ook voor het haar. Wat iemand dagelijks eet, kan zichtbaar invloed hebben op de conditie van het haar en de hoofdhuid. Eiwitten zijn essentieel. Vlees en gevogelte zoals kip en kalkoen leveren bouwstoffen die het haar versterken. Een langdurig tekort aan proteïne kan ertoe leiden dat het haar zijn natuurlijke glans en kleur verliest. Ook vis is waardevol; het bevat vitamine B12 en ijzer, die de hoofdhuid ondersteunen en uitdroging en schilfers helpen voorkomen, waardoor het haar gezond en glanzend blijft. Groene groenten en wortels zijn eveneens belangrijk. Groenten zoals broccoli en spinazie ondersteunen de aanmaak van talg, een natuurlijke olie die het haar soepel houdt. Wortels zijn rijk aan vitamine A, volkorenproducten bevatten zink, ijzer en B-vitamines. Allemaal voedingsstoffen die bijdragen aan een gezonde haargroei.

Goede begeleiding essentieel om zwaar kind fitter te maken

REGIO – Als een kind zwaarder is dan leeftijdsgenoten, dan is het niet verstandig al te rigoureuze maatregelen te nemen. Volgens experts doen strenge diëten bij jonge kinderen vaak meer kwaad dan goed. De focus moet liggen op het aanleren van gezonde gewoonten.

Wanneer het lichaamsgewicht van een kind boven de richtlijn ligt, is het niet verstandig om zelf aan de slag te gaan met een dieet. Pas wanneer het gewicht duidelijk blijft toenemen, is het raadzaam om professioneel advies in te winnen bij de huisarts. Te vroeg bezig zijn met afvallen kan namelijk een negatieve invloed hebben op het zelfbeeld en de relatie met eten.

Kleine aanpassingen

Specialisten benadrukken dat kleine aanpassingen in het dagelijks leven vaak al een positief effect hebben. Zo helpt samen aan tafel eten om bewuster met maaltijden om te gaan;

kinderen eten dan doorgaans rustiger en minder dan wanneer ze voor een scherm zitten. Ook het aanbod in huis speelt een rol: snoepgoed uit het zicht en fruit binnen handbereik verlaagt de verleiding om ongezonder te snacken.

Daarnaast kan het vervangen van suikerhoudende dranken bijdragen aan een gezonder voedingspatroon. Vruchtensap bevat vaak onverwacht veel sui-

ker, terwijl alternatieven met minder toegevoegde suikers beschikbaar zijn. Tot slot is het belangrijk dat ook de omgeving wordt betrokken bij deze keuzes. Wanneer grootouders of vriendjes op de hoogte zijn van de wens om gezonder te leven, is de kans groter dat kinderen ook buitenshuis betere opties krijgen aangeboden.

De algemene boodschap is duidelijk: kinderen moeten vooral

■ Vruchtensap bevat vaak onverwacht veel suiker. Er zijn gezondere alternatieven.

“Het is niet alleen mijn apotheek, het is onze apotheek.”

Door Zea Siwabessy

Dit jaar bestaat Apotheek Oosterpark alweer 10 jaar. Apotheker George Amofa vertelt over het werken in de Oosterparkwijk, de wijk waar hij ruim 30 jaar geleden al tijd doorbracht en veel mensen leerde kennen.

FC Groningen en typemachines

George kwam begin jaren '90 vanuit Ghana naar Groningen. Zijn eerste kennismaking met onze wijk was bij FC Groningen, waar hij in de A1-jeugd voetbalde. Hij was een heel goede voetballer, maar zijn droom was om te studeren. In de eerste drie jaren van zijn studie Farmacie aan de Rijksuniversiteit Groningen (RUG) had George nog geen Nederlands paspoort. Hij kreeg daarom geen studiefinanciering. Hij was gelukkig niet alleen heel sportief, ook het ondernemen zit in zijn bloed. En daarvan kon hij leven en studeren in Groningen. Als student hield hij zich bezig met de aan- en verkoop van auto's, en ook van gasfornuizen en koelkasten. Hij kocht typemachines op die niet meer gebruikt werden. George verzond de typemachines naar Ghana, zodat mensen daar konden leren typen zonder gebruik te hoeven maken van stroom of een computer. Veel van zijn bezigheden naast zijn studie vonden plaats in de Oosterparkwijk en daarom ontstond voor hem hier heel lang geleden al een groot netwerk van sociale contacten.

Een apotheek voor de Oosterparkers

Voordat hij Apotheek Oosterpark aan de Gorechtkaade 2 opende, werkte George 15 jaar lang bij de apotheek van het UMCG aan het Hanzeplein. Dagelijks fietste hij vanaf zijn huis

in de Korrewegwijk door onze wijk naar zijn werk. In 2016 kreeg hij de kans om voor zichzelf te beginnen en zijn keuze was snel gemaakt: de Oosterparkwijk is een mooie wijk en verdient een eigen apotheek. Voor George is het belangrijk dat de apotheek laagdrempelig is voor de Oosterparkers. Hij houdt van persoonlijk contact: “Het is niet alleen mijn apotheek, het is onze apotheek!” Zo zet hij graag een stap extra voor bewoners en maakt hij geregeld een praatje wanneer hij door de wijk loopt of boodschappen doet. Een kastje achter in het kantoor van de apotheek is gevuld met koekjes, snoep en chocolade die hij en zijn team als bedankjes krijgen van wijkbewoners. Ook de talloze bedankkaarten aan de wand laten zien hoe blij de wijk is met de apotheek. Na 10 jaar is de samenstelling van zijn team grotendeels hetzelfde gebleven, waar hij erg trots op is.

Goede doelen

Met zijn stichting Soccer 2 Soccer zamelt hij bij amateurclubs voetbal-kleding en -materiaal in en brengt deze naar Ghana. Nadat voetbalclub BV Veendam jaren geleden failliet ging, ontving de stichting heel veel clubkleding en voetbalschoenen. Maar liefst ruim 18 Ghanese voetbalclubs konden hier blij mee gemaakt worden. Een paar jaar geleden startte George een geldinzamelingsactie voor zijn vriend Ismael in Ghana, die vanwege een aandoening geopereerd moest worden. De opbrengst van de actie overtrof zijn verwachtingen. Met de gulle giften kon de operatie ruimschoots betaald worden. Ismael had voorheen veel moeite om

George Amofa.

Foto: Frans Geubel

woonruimte te vinden, omdat hij er door zijn aandoening ‘anders’ uitzag. Na de operatie kreeg Ismael eindelijk een eigen appartement en omdat er zoveel geld was ingezameld kon hiermee ook 5 jaar lang de huur betaald worden. Met zijn drukke gezinsleven heeft George er iets minder tijd voor dan vroeger, maar hij treedt nog regelmatig op met zijn band waarvan hij drummer is. Dit doet hij op Afrikaanse festivals

door heel Nederland, op feesten in de stad Groningen en ook in onze Oosterparkwijk. Koken met en voor grote groepen en kookworkshops geven doet hij ook graag, zoals hij jaren geleden in het vroegere Treslinghuis deed. Wat George betreft, blijft hij nog heel lang actief in de wijk. Zijn wens voor de wijkbewoners is dat we allemaal voor elkaar klaar staan en dit ook blijven doen.

Honderdste woning klaar: Nijestee en Dura Vermeer verduurzamen samen de Vogelbuurt

Ingezonden bericht

Nijestee verbetert de komende jaren meer dan 500 woningen in de Vogelbuurt. Aannemer Dura Vermeer voert de werkzaamheden uit. De honderdste woning is inmiddels klaar, een mooie mijlpaal waar beide partijen trots op zijn. De woningen worden comfortabeler en energiezuiniger, zodat bewoners hier prettig kunnen wonen. Zo bouwen Nijestee en Dura Vermeer samen aan de toekomst van de Oosterparkwijk.

Een team

Nijestee en Dura Vermeer werken als één team, met korte lijnen en goede communicatie. De wijk gaat erop vooruit doordat de woningen worden verbeterd. Een bewoner vertelt: “In mijn woning zijn de ramen vervangen, net als de keuken, wc en badkamer. De kozijnen zijn geveerd, en nu worden de dakpannen vervangen en zonnepanelen gelegd.”

Sander van der Tol, bestuurder bij Nijestee, benadrukt het belang

van deze samenwerking: “Met Dura Vermeer hebben we een partner die net als wij de lat hoog legt op duurzaamheid en kwaliteit. Samen maken we de Vogelbuurt toekomstbestendig, comfortabel én energiezuinig. Dat is precies wat we onze huurders willen bieden.”

Bart Pigge, directeur Dura Vermeer Bouw Hengelo, vult aan: “Met de honderdste woning zetten we een mooie stap. Samen gaan we aan de slag met de volgende 400 woningen. Deze langdurige samenwerking met Nijestee laat zien wat je bereikt als je samen duurzaam en toekomstgericht bouwt.”

500+ woningen

Begin 2025 startten de werkzaamheden aan de Vinkenstraat (even), Oliemuldersweg en Oosterhamrikade. Daarna volgden de andere kant van de Vinkenstraat (oneven), het Koekkoekplein en de Merelstraat. Vanaf 2026 staan onder andere de Nachtegaalstraat, Oliemuldersweg,

het Mezenplein, de Klaprooslaan en opnieuw de Vinkenstraat op de planning. Als alles volgens plan gaat, is het project in 2027 af.

Prettig wonen

Nijestee vindt het belangrijk dat bewoners prettig wonen. Daarom worden woningen goed onderhouden en waar nodig verbeterd. Daarbij ligt de nadruk op energiezuinigheid, comfort en toekomstbestendigheid. Met deze aanpak wil de Groningse woningcorporatie zorgen voor lagere energiekosten en meer woonplezier. Samen met bewoners en partners werkt Nijestee aan een veilige,

duurzame en fijne woonomgeving in Groningen.

Honderdste woning klaar: Nijestee en Dura Vermeer verduurzamen samen de Vogelbuurt van Nijestee op YouTube

Flora en Arieaan de Bie: een muzikaal echtpaar dat al jaren meedraait

Door Erik Weersing

U heeft hen het afgelopen jaar verschillende keren kunnen zien en vooral horen: het echtpaar Flora en Arieaan de Bie. Dit muzikale duo trad op bij diverse evenementen in de Oosterparkwijk, de laatste keer tijdens de poëziemiddag ‘Dichter bij de Wijk’, in oktober in de Oosterkerk. Daarbij zongen ze een aantal nummers uit hun uitgebreide repertoire, dat alle denkbare genres uit de amusementsmuziek omvat – van Franse chansons tot hits van the Beatles, van Ierse folk tot Braziliaanse jazz, van country and western tot Amerikaanse ballads en de levensliederen van André Hazes. Ze begeleiden zichzelf op de gitaar (Arieaan) en met percussie-instrumenten (Flora). Doordat ze jaren op Aruba hebben gewoond en gewerkt, zijn ze in Nederland nog niet heel bekend. Maar Flora en Arieaan draaien al tientallen jaren mee in de wereld van het amusement en hebben een schat aan ervaring en herinneringen. Ze vertellen erover, op een zonnige, winterse dag in januari, in hun huis in Usquert, waar ze nu een jaar of vijf wonen.

Franse chansons

“We hebben elkaar leren kennen op de middelbare school in Vught, meer dan vijftig jaar geleden,” herinnert Arieaan zich. “We kwamen elkaar op de gang tegen. En er was meteen een klik. In die tijd waren we allebei al met muziek bezig. We maakten zelf onze teksten en melodieën. Samen zongen we op schoolfeesten. Later, aan het begin van de jaren tachtig, heb ik een eigen theaterprogramma samengesteld, met liedjes en gedichten, nogal filosofisch van aard – het waren bedachtzame en levensbeschouwelijke teksten. Heel serieus. Ik trad ermee op, onder meer in De Lawei in Drachten. Maar het leverde geen rooie cent op. Op een dag werd ik gebeld door iemand die vroeg of ik Franse liedjes kon komen zingen bij de presentatie van de Beaujolais primeur. Hij betaalde goed. Toen heb ik in een week tijd een aantal chansons van Charles Aznavour ingestudeerd. Op die manier ben ik min of meer bij toeval de wereld van het amusement binnengerold. Van het een kwam het ander. Zo ben ik een keer op een feest in Ootmarsum, dat als thema de middeleeuwen had, opgetreden als troubadour. Ik begeleidde mezelf op de dulcimer, een oud snaarinstrument, en had een historisch kostuum aan, met onder meer een maillot. Onze dochters moesten erg lachen toen ze me in die maillot zagen rondlopen.”

Operette

Flora heeft na de middelbare school de opleiding tot verpleegkundige gevolgd. Haar hele leven heeft ze in de verpleging gewerkt, in Nederland en op Aruba. Maar ook zij was ondertussen met muziek bezig. “Ik zong in die tijd bij een operettekoor. Dat was geweldig. Om de zoveel tijd maakten we

een nieuwe productie, zoals ‘La Vie Parisienne’, een operette van Jacques Offenbach. Vaak had ik een hoofdrol. Aan die periode kwam een eind toen we in 1990 naar Aruba zijn verhuisd. Ik ben op Aruba geboren en heb er de eerste twaalf jaar van mijn leven gewoond. Ik wilde dolgraag terug. Als geboren Arubaanse had ik geen verblijfsvergunning nodig en ook geen werkvergunning.”

Het publiek

Flora ging op Aruba opnieuw als verpleegkundige aan het werk. Arieaan trad vijf tot zes avonden in de week als zanger-gitarist op in bekende horecagelegenheden als ‘The Talk of the Town’, ‘Arawak Garden’, ‘Madame Janette’ en ‘Plaza café’. In het weekend ging Flora met hem mee. Om en om brachten ze een nummer, afgewisseld met duetten. In de loop der jaren hebben ze een enorm repertoire opgebouwd. “Die tijd is een echte leerschool voor ons geweest”, vertelt Flora. “We zongen bijvoorbeeld op het terras van Plaza café. Voor ons liepen tientallen mensen heen en weer. Achter ons denderde het verkeer langs. En toch moesten we de aandacht van het publiek zien vast te houden.” Onder de toehoorders bevonden zich veel toeristen – iedere groep met zijn eigen voorkeur. “Mensen uit New York zijn net Amsterdammers”, aldus Arieaan. “Die willen gezelligheid. Het kan hun niet dol genoeg zijn. Canadezen daarentegen zijn heel rustig. Russen en Roemenen die in New York wonen, zijn liefhebbers van Franse muziek. En toeristen uit Boston willen Ierse liedjes horen. Er zijn veel mariniers op de Antillen gestationeerd. Die vroegen, in de begintijd van café Plaza, altijd om ‘De Vlieger’ van André Hazes.” Ook kwamen bekende Nederlanders langs, zoals Rijk de Gooijer, André van Duin, Corry van Gorp, Ron Brandsteder en Joop Braakhekke. “Wubbo Ockels, Nederlands eerste astronaut, legde een keer met zijn zeilschip Ecolution aan in de jachthaven. We liepen toevallig langs de kade en kwamen met hem in gesprek, waarbij hij ons een biertje aanbood. Een aardige, wat afstandelijke man.”

Programma’s

In 2020 zijn Flora en Arieaan naar Nederland teruggekeerd. Hun drie dochters waren ruim tien jaar daarvoor al vertrokken om in Nederland te gaan studeren. Het was de coronaperiode – de optredens stopten. Een goed moment om ook zelf te verkassen. Ze betrokken een woning in Usquert, op het Groninger Hogeland, een omgeving waar ze zich erg thuis voelen. Flora vond direct weer werk - in een woonzorgcentrum in Uithuizen. Inmiddels is ze met pensioen. Maar de optredens gaan gewoon door. Flora en Arieaan bieden verschillende programma’s aan, bijvoorbeeld een interactieve voorstelling, getiteld ‘zeg er eens

Flora en Arieaan tijdens 'Dichter bij de Wijk' in de Oosterkerk, oktober 2025.

Foto: Frans Geubel

wat van’. Daarbij laten ze tevo- ren onder het publiek lijsten met te kiezen nummers circuleren. Tijdens de voorstelling kan ieder in de zaal aangeven welk nummer uit de lijst hij graag wil horen. Roept u maar! De aanvrager wordt dan wel verzocht toe te lichten waarom het lied hem aanspreekt. Dat levert bijzondere verhalen op. Soms ook heel persoonlijke. “Een man vroeg om het lied ‘Liefde van Later’ van Herman van Veen”, vertelt Arieaan. “Dat is de Nederlandse vertaling van een nummer van Jacques Brel. Waarom? Hij was die dag veertig jaar getrouwd en gaf aan dat zijn relatie bergen en dalen had gekend, net als in het chanson. Zijn vrouw zat naast hem en ze werden prompt van alle kanten gefeliciteerd. Ook hadden we een keer een optreden op een camping in Portugal. Een jongen in het publiek wilde graag het nummer ‘Wish you were here’ van Pink Floyd horen. Hij had daar een goede reden voor. Hij had geen contact meer met zijn vader. En hij miste hem. Het verzoeknummer heeft hem net dat zetje gegeven om zijn vader weer op te zoeken. En toen we een paar weken later op dezelfde locatie weer optraden, zaten ze samen in het publiek. Dat zijn natuurlijk mooie momenten.”

“Daar doen we het voor,” benadrukt Flora. “Het draait niet om ons, het draait om het publiek. De mensen moeten zich amuseren. De mensen moeten tevreden naar huis gaan. En als ze met elkaar willen praten bij ons optreden, bijvoorbeeld tijdens een receptie, dan passen we ons repertoire daarop aan. Dan gaan we over op achtergrondmuziek. Ik zing bijvoorbeeld ‘I’m in the mood for love’. Een rustig nummer dat zich niet opdringt. We zorgen voor de sfeer.”

Meer informatie over Flora en Arieaan de Bie is te vinden op hun website: floraenahr.nl

Flora met Wubbo Ockels.

REISVERHAAL

Op de boot van Skiros naar Kimi

Door Erik Weersing

Bij het opruimen van de boekenkast had ik onverwachts het boekje ‘Surfacing’ van de Canadese schrijfster Margaret Atwood in handen. Ik heb het nooit gelezen, maar er zit een verhaal aan vast. Nou ja, een klein verhaal, een verhaaltje. Jaren geleden was ik met een vriendin op weg van het Griekse eiland Skiros naar Kimi op Evia. Tegenover ons op de boot zat een wat ouder echtpaar – ik neem tenminste aan dat de twee getrouwd waren. Hij had een wat knoestig aardappelgezicht, een wilde kuif en hij droeg shorts zodat je kon zien dat hij enorme spataderen op zijn onderbenen had. Tijdens de boottocht keek hij geen moment op uit het boek waarin hij zat te lezen. Zijn echtgenote had d’r haar helblond geverfd en hield het met glinsterende kammetjes weg uit haar gezicht. Ze droeg een strakke, spierwitte broek en een bijpassend lichtblauw jasje en ze was fors opgemaakt. Lippenstift, mascara, de hele rataplan, maar een kenner zou zeggen “de verf is wel goed, maar het doek is een beetje oud.” Ze was een schoonheid in verval – een type vrouw dat me iedere keer weer fascineert. Tijdens de boottocht keek ik regelmatig in haar richting – waar ze, als ze het gemerkt heeft,

vast geheel verkeerde conclusies uit heeft getrokken. Net als haar man las ze in een boekje, de avonturen van Odysseus in een Engelse vertaling, maar het interesseerde haar niet echt, dat kon je zien. Na een tijdje deed ze maar of ze moe was, vleide haar hoofd tegen zijn schouder en sloot de ogen – terwijl hij onverstoorbaar verder las.

We naderden Kimi. De passagiers begonnen koffers en tassen bijeen te zoeken en gespten rugzakken om. Ook het echtpaar stond op en liep in de richting van de uitgang. Terwijl ik hen nakeek, zag ik dat hij het boek waarin hij zo ingespannen had zitten lezen, op de bank had laten liggen. Ik riep hem na. “Sir, is this book yours?”

“Yes”, antwoordde hij kort en bondig “but you may have it!” Zij keek langs me heen, op de manier van een mooie vrouw.

Zo kwam ik in het bezit van ‘Surfacing’ van Margaret Atwood. “A brilliant and passionate novel Surfacing catapults Margaret Atwood into the ranks of writers such as Joseph Conrad and James Dickey”, staat er op de omslag. Nou, dat belooft wat.

ANALYSE

Veel poëzie bereikt een klein publiek,
een feit dat je maar moeilijk kunt verbloemen
maar dat je volgens mij best mag benoemen,
al lijkt misschien toegankelijk niet chic.

Als dichter wil ik niet te elitair
ook hen die bijna nooit gedichten lezen
doen inzien dat een vers een spel mag wezen.
Toegankelijk is verre van vulgair.

En voor een dichter met juist die ambitie
zijn rijm en metrum hét ingrediënt.
De doctorandus was ooit heel bekend,
het ambacht was destijds meer een traditie.

De uitkomst nu van deze analyse:
Ik blijf gewoon voor klank en maatwerk kiezen.

Bart Adjutant

COLUMN

Mijn cockpit

Door Willem Bouman

Herinneren jullie je nog hoe de kamer van je opa en oma eruit zag?

Ik kan het me nog goed herinneren ook al zijn ze al jaren overleden.

In het midden de eettafel, bij het raam rechts de rookstoel van opa en er tegenover de stoel van oma. Vanaf beide plekken kon er prima naar buiten gekeken worden. Zeker mijn opa lette goed op, wanneer ik weer eens over het gras van de perkjes aan de Dirk Huizingastraat liep, eromheen was natuurlijk *veeeeeeel* te lang, hoorde ik zijn roffel van hem op het raam en de bekende beweging van zijn arm die aangaf of ik als de wiedeweerga er vanaf wilde gaan.

Langs de ene muur het dressoir er tegenover de schoorsteenmantel met de spiegel en de kolenkachel. Antraciet als brandstof, want ze hadden het goed. Nu ik dit schrijf besef ik mij dat mijn kamer er eigenlijk net zo uitziet. Eettafel in het midden, kachel (niet in gebruik) met spiegel erboven en een meidenkastje ertegenover.

Ook bij het raam mijn heerlijke stoel met ruimte omheen voor mijn spullen, zoals leesboek en mijn onafscheidelijke puzzelboek.

De term “mijn cockpit” is eigenlijk zo’n 6,5 jaar geleden ontstaan. Ik was “deelnemer” aan een klassiek fietsongeluk, ik wilde linksaf en de andere persoon rechtsaf. Daar lag ik midden op een kruising in Lewenborg. Na een bezoek aan het UMCG was het resultaat... linker knie en rechter pols een breuk. Lekker handig dus, oftewel onhandig. Eigenlijk mocht ik de knie niet belasten. Dus werden de cockpitten bedacht. Bij de stoel bij het raam, op de bank en in bed. Deze plekken kon ik zelf bereiken. Snel was de hulp ook geregeld met burens en familie. Op de tafeltjes stond alles wat ik nodig wanneer ik alleen was, zodat ik mijn zoveel mogelijk zelf kon redden. Vanuit mijn cockpit bij het raam had ik overzicht over de kamer en vooral ook buiten. Wat je dan ziet is op zich al een verhaal waard. Het gedrag van mensen is prachtig om te observeren. Kinderen die spelen, ten slotte is het een woonerf, automobilisten die elkaar dwars zitten aangezien de auto daar geparkeerd waar men eruit stapt, en niet even let of er dan ook iemand langs kan om zijn weg te vervolgen. Ik snap nu pas dat mijn opa jaren geleden voor die plek koos zodat hij van alles te zien had. Ik geniet nog dagelijks van deze opstelling, je mag het autistisch noemen, maar het geeft mij rust en veiligheid.

WIJKAGENDA

Er gebeurt veel in de Oosterparkwijk! In de wijkagenda op mijnoosterparkwijk.nl zie je wat er waar te doen is. Hieronder lees je alvast een aantal activiteiten.

JOP	ONS BELANG
-----	------------

Inloop jeugd 6+ Dinsdag en woensdag 14.00-17.00 <i>Tafelvoetbal, muziek, plannen smeden.</i> Inloophmoment voor ouders en jeugd Dinsdag 10.00 - 12.00 Donderdag 14.00 - 16.00 Spelcontainer Woensdag 14.00-16.00 <i>Skelteren en skeeleren.</i> Soosavond 10+ Woensdag en donderdag 19.00-20.00 Soosavond 12+ Woensdag en donderdag 19.00-21.00 Bakclub 3+ Vrijdag 14.00-16.00 <i>De ongezondste en leukste club. Ouders, opa's en oma's zijn van harte welkom</i> Meidenclub 9+ Vrijdag 14.30-16.00	Bolingo Maandag 11.00 - 12.00 <i>Dansen, bewegen, plezier hebben en samenkomen.</i> Klaverjassen voor ouderen Maandag 13.30 - 17.00 Kosten €10,- per kwartaal Klaverjassen en sjoelen Maandag 19.30 - 23.00 Kosten €10,- p.m. PC-cursus OZO + Taalhuis Dinsdag 09.00 - 12.00 <i>Voor iedereen met vragen over taal, het gebruik van een computer of telefoon.</i> Werelddans Woensdag 10.15 - 11.30 <i>Volksdansen voor ouderen, zelfs met een rollator of vanuit je stoel kan je meedoen</i> Wijkkoor Eusterpaark- repetitie Donderdag 19.30 - 21.00 <i>Voor wijkbewoners van de Oosterparkwijk. Kosten: €230,- per seizoen, bijdrage Volwassenenfonds mogelijk.</i> Samen Vitaal Vrijdag 13.30 - 14.30 <i>Bewegen voor ouderen. €4,50 per keer.</i>
---	--

LENTEFESTIVAL

27, 28 en 29 maart
drie dagen feest
op het terrein van het JOP
voor jong en oud!

BIJ VAN HOUTEN

Haak maar aan dinsdag 10.00 - 12.00
Meesterbouwers, woensdag 14:30 - 16:30 Opgeven: lego@bijvanhouten.nl
Samen Vitaal, woensdag 10.00 -11.00
Peuter Muziekochtend donderdag 10.00 -10.45
Koffieochtend donderdag 10.00 -12.00
Smaakmakers donderdag 14.30 - 18.00
Kookclub voor 8-12 jarigen, Opgeven bij Gisela (0614301158)
Schilderclub L.O.S donderdag 09.30 -12.00
De Leeskamer, maandag en donderdag 14.00 - 16.00
Lunch bij Van Houten, maandag t/m vrijdag 12.00 - 14.00
Samen eten, vrijdag 17.30 €4,50 p. p.
Bolingo Afrodance, vrijdag 15.00 - 16.00

HET OUDE POLITIEBUREAU

Inloop koffieochtenden Maandag: 10.00-12.00 *De gezellige bedieningsmedewerkers van HOP serveren u en uw buurtgenoten graag heerlijke koffie & thee tegen buurttarief (€1,00 /€1,30)*
Lunch Dinsdag t/m vrijdag 11.30 - 14.30 *Verschillende lekkere lunches zoals tosti's, uitsmijters en salades.*
Borrel & Diner Maandag t/m vrijdag 15.00 - 22.00 *Van een sateetje met friet tot en met wereldse gerechten, voor ieder wat wils. Reserveren is zeer aan te raden.*

Ons Belang Zaagmuldersweg 82c
050 - 3122937 / onsbelang@ziggo.nl

Het Oude Politiebureau Zaagmuldersweg 3
050 - 2113684 / hop@werkpro.nl

Bie de Buuf Paradijsvogelstraat 10
050 - 305 5431 tussen 09.00 en 13.00 uur
info@biedebuuf.nl

OOSTERKERK

Open kerk de Oosterkerk is dinsdag en donderdag van 12.00 tot 13.30 uur open en op woensdag van 18.30 tot 20.00 uur. Zondag om 10.00 uur kerkdienst. S.S. Rosensteinlaan 23, Groningen. Graag contact? Alfred Brink (wijkwerker) 06-28913314

BIE DE BUUF

Elke vrijdag tussen 16.00 en 22.00 uur lekker borrelen en eten bij de Buuf. Reserveer tot donderdag 14.30uur via biedebuuf.nl of kom gezellig aanwaaien. Zelf wat leuks organiseren? Stuur een bericht naar info@biedebuuf.nl

LOCATIE ADRESSEN

bij Van Houten
Oliemuldersweg 47
050 - 3171280 / welkom@bijvanhouten.nl

Altijd een plek in de Oosterparkwijk

Ben je het zat om steeds te zoeken naar een parkeerplek? In de Oosterparkwijk zijn regelmatig parkeerplaatsen en garages beschikbaar. Met een vaste plek van Nijestee weet je waar je aan toe bent. Je auto of motor staat dichtbij huis en veilig geparkeerd. Je hoeft geen woning van Nijestee te huren. Iedereen mag reageren.

Wil je zeker zijn van een plek? Maak gratis een zoekprofiel aan op onze website. Kies jouw favoriete complex(en) in de Oosterparkwijk. Je krijgt een mail zodra er iets vrijkomt. Reageer als je interesse hebt. Wie het langst staat ingeschreven, krijgt de plek. Bewoners van Nijestee-woningen in hetzelfde complex krijgen voorrang.

Schrijf je vandaag nog in via www.nijestee.nl/parkeerplaats of scan de QR-code. Dan hoor je als eerste wanneer er een plek vrijkomt.

www.nijestee.nl/parkeerplaats

Nijestee i

Twée muziekavonden bij Van Houten

Door Frans Geubel

BILLY AND THE BLUE BOAR

Woensdagavond 21 januari traden Billy and the Blue Boar op in bij Van Houten. Het was niet hun eerste optreden in de wijk, want op het Lentefestival vorig jaar gaven ze al 'acte de présence'.

Billy and the Blue Boar spelen popmuziek waarin je William Shakespeare terug kunt vinden. En je vindt de Britse Bard vaker terug dan je denkt, want zijn invloed op de Engelse taal en cultuur is enorm. The Beatles, Bob Dylan, Elvis Costello, The Beach Boys, Pink, Radiohead, maar ook metalbands en reggae-toasters strooien met verwijzingen naar zijn bekende werken, of naar de man zelf.

Meestal serieus, maar soms ook grappig zoals in 'I Am The Walrus' van The Beatles, dat geschreven is door John Lennon. Hij schreef de psychedelische tekst met opzet om recensenten die serieuze en diepzinnige verklaringen van teksten van The Beatles hadden geschreven, in de war te brengen. Hiertoe voegde hij in de mix teksten uit Shakespeare's 'King Lear' toe, die

rechtstreeks opgenomen waren van een AM-radio-uitzending.

De band speelt al drie jaar in de zomeravond aan avond in het Shakespeare-theater in Diever. Vooraf aan en zelfs in 'Macbeth', 'Comedy of Errors', 'De Koopman van Venetië' en 'Antonius en Cleopatra'. En elke avond maken ze er een feestje van, zo ook op die avond in bij Van Houten!

De overwegend bekende nummers werden zeer beeldend en theatraal voor het voetlicht gebracht, met vet aangezette gezichtsmimiek.

Het unieke geluid van Billy and the Blue Boar wordt bepaald door:

Annemarie de Bie - zang, gitaar, ukelele, dwarsfluit
Arend Huisman - sousafoon
Raphaël Tahapary - cajon, percussie
Henk Visser - saxofoons, dwarsfluit, zang (niet tegelijkertijd)
Jeroen de Jong - zang, accordeon, ukelele

NIEUWSTAD

Donderdag 29 januari vond bij Van Houten het tweede concert plaats, ditmaal de Groninger band 'Nieuwstad' met Nederlandstalige rock uit de Oosterpark. Zanger/componist Saro Paradiso (vernoemd naar zijn Siciliaanse vader) en bassist Manfred (Mannie) de Roos zijn Oosterparkers, vandaar. De bezetting bestond verder uit gitarist René Houwen en drummer Yas Jeanine, die inviel voor vaste drummer Adam Wachters.

Het voorprogramma met de merkwaardige naam 'Duo Onder Voorbehoud', bekend van RTV Noord, met Row Teabun (zang) en Willem Felix (gitaar) warmde de zaal al enigszins op.

Maar al met de eerste klanken van Nieuwstad werd er daarna een enorme dosis energie de zaal ingespoten! Volgens mij was dit de eerste keer dat er een rockband bij Van Houten was. Ik was héél erg verrast door het concert! Saro, strak in zwart, is een fantastische zanger, met een super fraaie articulatie. De teksten zijn gevoelig en dat komt aan; ik was tot mijn verbazing af en toe emotioneel.

Alle muziek staat in dienst van het liedje! Geen gefreak met gitaarsolo's, het was een genot te horen hoe subtiel de gitaar de liedjes 'kleurde'. Mooie en pakkende melodieën, strak gespeeld door goede muzikanten, ook de invallende drummer. Saro is écht en puur en beslist geen rockposeur! Geen theatrale of stoere poses, ook hier weer: alles draait om de muziek en het liedje.

Saro Paradiso begon in 2006 liedjes te

schrijven onder de naam 'Nieuwstad', zowel tekst als muziek. Ondertussen zijn er 2 cd's en een vinyl single verschenen, die alle uitverkocht zijn.

Giebel meisje (Saro Paradiso)

een lief klein giebel meisje
ze zouden het graag nog willen zijn
zo één met altijd een ijsje
echt dametje maar toch ook nog klein
zo'n lieve kleine meid
echt in alles nog een kind
nog geen benul van de tijd
zo puur en o zo bemind
maar ze mist haar mamma, ze mist haar pappa
maar da's heel gewoon

hé jij lieve mooie vrouw
daar zo liggend op je bed
vertel hoe voelt dat nou
zomaar buitenspel gezet
ja jij daar lieve mooie vrouw
met je mooie kale kop
wat je allemaal nog zou
en nu lijkt het allemaal op
en ze mist haar mamma, ze mist haar pappa
maar da's heel gewoon

lieve ouwe oma van mij
vertel me hoe dat is
als je zo oud bent als jij
en dan vanzelf iedereen mist
maar lieve lieve oma van mij
je moet weten voor je gaat
mijn grootste held dat ben jij
je bent mijn allerliefste kameraad
maar ze mist haar mamma, ze mist haar pappa
maar da's heel gewoon ja doodgewoon
ja ze missen hun mamma ze missen hun pappa

heeft? Neem dan contact op met je burens.

Subsidies voor VvE's

Voor maatregelen die onder de VvE vallen, kan alleen de VvE subsidie aanvragen. Om subsidie te krijgen, is het nodig dat je VvE is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Een bezoek van de energiecoach of -adviseur is gratis en verplicht je tot niets. Vul het formulier in en vraag een bezoek aan.

DUURZAAM GRONINGEN
Initiatief van Gemeente Groningen

Meer informatie?

Kijk op de website van Duurzaam Groningen
<https://duurzaamgroningen.nl/huis/energieadvies>

ENERGIEADVIES VOOR IEDEREEN

Ingezonden bericht

Wil jij besparen op je energierekening? Onze coaches én adviseurs helpen je graag. Of je nu een eigen woning hebt of huurt, in een studentenhuis woont of onderdeel bent van een VvE (Vereniging van Eigenaren), de gemeente helpt alle inwoners te verduurzamen.

Heb je een huurwoning?

De energiecoach kijkt samen met jou hoe je energie kunt besparen. Je krijgt praktische tips waarmee je meteen bespaart. Ook krijg je gratis kleine energiebesparende materialen, zoals radiatorfolie, tochtstrips en ledlampen.

Heb je een eigen huis/koopwoning?

De energieadviseur loopt samen met jou door je woning en geeft advies over allerlei energiebesparende maatregelen. Bijvoorbeeld over zonnepanelen en een (hybride) warmtepomp. De adviseur kan je ook vertellen welke isolatiemogelijkheden interessant zijn voor jouw huis*.

Wil je graag een beetje hulp bij de uitvoering van je plannen? Ook daarbij kan de adviseur je helpen. Bijvoorbeeld met informatie over subsidies of leningen en hulp bij de

keuze en volgorde van verschillende maatregelen.

*Let op: de energieadviseur maakt géén isolatieplan. Dit is het plan dat je nodig hebt voor de subsidieaanvraag voor de Isolatieaanpak Nij Begun.

Heb je een appartement in een Vereniging van Eigenaren (VvE)?

Informeer welke energiebesparende maatregelen onder de VvE vallen. Dat verschilt per VvE. Wat onder de VvE valt, staat in je splitsingsakte. Dit is het document waarin het eigendom van het gebouw verdeeld is.

Overleg over maatregelen die onder de VvE vallen altijd met het VvE-bestuur. Weet je niet of je VvE een bestuur

Laaggeletterden en Taalhuizen

Door **Gijs-Job ten Berge** Adri Carmio in WIJ Oosterpark, Heesterpoort 1. Foto: **Frans Geubel**

Frans en ik togen naar de Heesterpoort om aldaar mevrouw Adri Carmio te interviewen. Ze is docent aan het Alfa-college in de stad en coördineert in het Oosterpark het Taalhuis. Ik was natuurlijk benieuwd; wat houdt dat in? In de praktijk praktische hulp aan laaggeletterden in onze samenleving, wat echt niet alleen bij migranten en praktisch opgeleide Nederlanders voorkomt. De gemeente Groningen vindt deze Taalhuizen zeer van belang. Zeker in een tijd dat de wereld steeds complexer en ingewikkelder wordt door met name de voortgeschreden digitalisering. Er is een grote groep mensen, dat zijn er zo’n 3 miljoen, voor wie lezen, schrijven, rekenen en Digid geen vanzelfsprekendheid zijn.

Laaggeletterdheid is een groot probleem voor deze mensen. Ze kunnen brieven van de overheid niet lezen,

ze kunnen hun kinderen en kleinkinderen niet voorlezen, ze kunnen zelf geen fatsoenlijke brief schrijven. Ze maken onvoldoende gebruik van de mogelijkheden die de maatschappij hun biedt. Vaak komt er ook schaamte bij kijken en deels ook trots. Mensen die hierdoor buiten de boot vallen vinden het Taalhuis, een fysieke plek, vaak prettiger dan een computer. Het is een wijdverbreid misverstand dat het hier alleen om migranten gaat en om mensen die het Nederlands niet als moedertaal hebben, hoewel dat wel een aanzienlijk deel is. Het is veel meer geschakeerd dan men wel denkt en van de tien Taalhuizen in de stad is er niet een hetzelfde. Veelal is er ook sprake van meerdere problemen bij iemand die zich bij een Taalhuis meldt. Taalhuizen zijn een mooi initiatief. Taal is immers alles. Als je de bijsluiter van een medicijn amper kunt lezen, wordt het er immers

niet makkelijker op. Stof tot nadenken. Mooi vind ik wel dat het NOS-journaal inmiddels ook in makkelijke taal wordt weergegeven.

Adri Carmio beklemtoont het belang van de vele vrijwilligers, die als Taalcoach de laaggeletterden begeleiden. “Vrijwilligers vormen de muren van het Taalhuis. Zonder vrijwilligers stort het Taalhuis in elkaar!”

Op de foto toont Adri een Libelle Winterboek in een lager taalniveau en met eenvoudige vormgeving dat sinds 2022 elk jaar wordt gemaakt door Stichting Lezen en Schrijven en de redactie van Libelle.

Het Taalhuis is voor iedereen die beter wil leren lezen, schrijven spreken, rekenen en/of computeren. Het inloopspreekuur is elke dinsdag van 9.00 - 12.00 uur in het gebouw van Wij Oosterpark in de Heesterpoort.

VAN DE REDACTIE

Ook in 2026 verschijnt de Wijkkrant Oosterpark zoals u gewend bent. Uiteraard zijn we dit jaar ook weer op zoek naar uw nieuws. Insturen mag altijd.

Wilt u wat anders delen met de Wijkkrant Oosterpark? Nieuwtjes, verslagen, gedichten, (strip) verhalen en andere leuke kopij ontvangen we altijd graag!

Let op: vanaf heden zijn we weer bereikbaar op ons oude emailadres. Stuur uw kopij in naar wijkkrantoosterpark@gmail.com.

Hiernaast vindt u de verdere aanlever- en verschijningsdata voor 2026. Wilt u zeker zijn dat uw kopij in de krant komt? Stuur dan op tijd in!

Nummer	Kopij insturen (bij voorkeur) voor:	Verschijnt vanaf:
2	30 maart 2026	16 april 2026
3	8 juni 2026	25 juni 2026
4	31 augustus 2026	17 september 2026
5	5 oktober 2026	22 oktober 2026
6	30 november 2026	17 december 2026

KORT VERHAAL

Herfstrit

Door **Erik Weersing**

De laatste jaren was er de klad in gekomen, maar op aandringen van de nieuwe geschiedenisleraar, de heer Timmer, kwam een oude traditie tot leven; er werd in oktober weer een herfstrit georganiseerd. Timmer was een kleurrijke docent die op onze wat suffe, provinciale school zorgde voor leven in de brouwerij (Hij stond bekend om zijn driftbuien. Zo gooide hij een keer iemands schooltas uit het venster, zich niet realiserend dat een verdieping lager het tuimelraam open stond. En ook sloeg hij Diederik met het klassenboek om de oren, wat nog een hele rel gaf, want mocht hij een leerling slaan en, zo ja, ook met het klassenboek?). Timmer had niet alleen de impuls gegeven tot het opnieuw opstarten van de herfstrit, hij had ook – met de gymnastiekleraar – de route uitgezet, of liever gezegd, twee routes, een voor de leerlingen op de fiets en een voor de docenten die de auto namen. Beide tracés waren even moeilijk zodat de leraren er net zo min iets van terecht brachten als wij. De handleiding sprak van “de derde boerderij na de kruising” waar we rechts af moesten slaan en van “de eerstvolgende ANWB-paddenstoel” waar we het zandpad links moesten nemen. De route voerde door een landelijk gebied, het wemelde van de boerderijen, ANWB-paddenstoelen en zandpaden en binnen een uur waren we verdwaald. Ik gaf er direct de brui aan, maar Rolf Zwart met wie ik die dag een koppel vormde, bleef hardnekkig zoeken naar iets wat kon doorgaan voor “een smal bospadje”, waarlangs we onze weg moesten vervolgen.

Het stencil dat bij de start was uitgereikt, gaf niet alleen aan hoe we moesten rijden, maar stelde onderweg ook allerlei vragen. We zijn aan de beantwoording van twee toegekomen – daarna correspondeerde de vraag niet meer met de plek waar we ons op dat moment bevonden. Bij een afgerasterde wei waar herten en pauwen rondliepen en waar ook enkele vogelhokken stonden, werd gevraagd onder welke biologische naam die vogels bekend stonden. We hadden geen idee (Een oom van mij trok vroeger met enige regelmaat de natuur in om met behulp van het boekje “wat vliegt daar?” vogels te spotten. Maar hij wist nooit of het vogeltje dat hij waarnam “piep piep” zei of “tsjiep tsjiep”, wat volgens het boekje op twee geheel verschillende

soorten duidde. Hij heeft het boekje toen aan mij gegeven, maar daar had ik nu niets aan want het lag thuis). Rolf en ik hebben lukraak een aantal vogelnamen ingevuld die ons in de zin schoten – altijd kans dat er een goede tussen zat. Bij een witte molen die we ook nog hebben gevonden, interviewden we een toevallig passerende voorbijganger. Dat was de tweede opdracht. Veel zinnigs kwam er niet uit want Rolf – die zich uitsluitend interesseerde voor logaritmes, staartdelingen, scheikundige formules en de werking van microscopen en telescopen, en bij wie, als je het mij vraagt, ook een steekje los zat – informeerde hoe de ander dacht over de relativiteitstheorie van Einstein (Juffrouw Van Lier die les gaf in ‘kennis van het geestelijk leven’, was een keer door autopech te laat op school. Terwijl we in het lokaal op haar wachtten, heeft Rolf uit verveling een zelfbedachte chemische reactie op het bord geschreven.

Zw+ + Art- → ZwArt ↓ (moeilijk oplosbaar), waar de docente, toen ze eindelijk binnenkwam, niet van terug had. Juffrouw Van Lier kon geen orde houden. Toen we het een keer wel erg bont maakten, heeft ze de klas in zijn geheel naar de rector gestuurd. Deze wist niet goed raad met ons, toen we met ons tweeëntwintigen voor zijn deur stonden te dringen, en heeft ons uiteindelijk maar teruggestuurd. Maar toen bleek juffrouw Van Lier al naar huis te zijn gegaan).

Rond een uur of vier waren we terug op school. Daar was de chaos compleet. Niemand had de route uitgereden en de conciërge die de laatste controlepost bemande, had dan ook geen enkel deelnemer langs zien komen. Van het tweetal dat tot winnaar werd uitgeroepen, was de ene helft onderweg met een leuke band afgehaakt, zodat hij de prijs pas de volgende dag in ontvangst kon nemen. De poedelprijs werd uitgereikt aan het duo juffrouw Van Lier en juffrouw Pen (de bejaarde lerares oude talen). Zij hadden alle controleposten gemist en, geheel buiten de opdracht om, een bezoek gebracht aan drie verschillende provincies. Ze scoorden het maximaal aantal strafpunten, 1500, en kregen een warm applaus.

Onze klas had het er als geheel het beste afgebracht. Dat weet ik nog goed. We kregen er een huiswerkvrij weekend voor.

IN MEMORIAM

Japien Waskowsky (1936-2026)

Door Erik Weersing

Het is een bekende naam in Groningen – Waskowsky. Waarschijnlijk denkt u bij het horen van deze naam allereerst aan Edu Waskowsky, de schilder en beeldhouwer die het Joodse monument aan de rand van het Sterrebos heeft ontworpen. Of anders aan zijn broer, de dichter en vertaler Riekus. Japien Waskowsky is minder bekend. Of iemand kent haar enkel als weduwe van Edu en als beheerder van zijn nalatenschap. Dat is niet terecht want Japien was zelf ook een kunstenaar, een weefkunstenaar om precies te zijn, die prachtig werk heeft gemaakt - sjaals, kleden, plaids en lopers, heel bijzonder van kleur en compositie. Op 3 januari is ze overleden – 89 jaar oud.

OZO

Jarenlang heeft Japien Waskowsky in de Oosterparkwijk gewoond, op het laatste aan de Petrus Campersingel. Ze was ook actief in onze wijk. Zo heeft ze les gegeven bij OZO, de instelling die (met name) senioren wegwijs maakt in de wereld van computers en internet. Maar hoe belangrijk dit werk ook was - ze zal toch in de eerste plaats herinnerd worden om haar kunst.

Kunstenaars

Japien – die op 19 april 1936 als Japien Minnema in Stadskanaal is geboren – is op haar twaalfde met haar ouders naar Groningen verhuisd. Daar is ze haar loopbaan begonnen als bibliothecaresse. Begin jaren zestig leerde ze Edu leren kennen, ze trouwde met hem en werd moeder van twee kinderen. In die tijd heeft ze haar baan in de bibliotheek opgezegd. Met Edu zat ze in de Groningse kunstenaarsscene. Ze raakten bevriend met tal van schilders, onder wie Martin Tissing, Jo van Dijk en Jan Loman (die overigens in Friesland woonde en werkte). En ook met Marten Klompjen. Toen het op een winterse dag stevig begon te sneeuwen, zei Edu tegen haar: “Japien, Marten krijgt het weer druk!”, doelend op de sneeuwlandschappen die zo’n belangrijke plaats in het oeuvre

van Klompjen innemen. Japien zelf is betrekkelijk laat als kunstenaar begonnen. Op haar veertigste is ze gestart met de opleiding textiel en weefdocent. Later heeft ze haar techniek met aanvullende cursussen vervolmaakt. Ook heeft ze colleges musicologie gevolgd. Muziek speelde een belangrijke rol in haar leven. En ook in haar kunst. Er zijn overeenkomsten - de ritmiek in de muziek komt terug in de patronen die ze ontwierp. Nadat Edu in 1976 was overleden, pakte Japien haar oude functie als bibliothecaresse weer op. In de openbare bibliotheek werd ze hoofd van de muziekafdeling. Ook op persoonlijk vlak veranderde er het een en ander. Zo kreeg ze een relatie met wijkgenoot Menno Bockhoudt, die actief was als penningmeester bij buurt- en speeltuinvereniging ‘Ons Belang’. Regelmatig gingen de twee een hapje eten in het HOP, waarbij – een culinair detail - hij een sateetje nam met extra pindasaus en zij geitenkaaskroketjes.

Het werk

Bij het zien van Japiens werk valt in de eerste plaats het intense kleurgebruik op. Diep donkerrood afgewisseld met zwart. Of ontwerpen waarbij ze het volledige kleurenpalet uit de kast heeft getrokken. Maar ook werkte ze met zwart-wit patronen, die overigens niet minder indringend zijn dan haar fellere ontwerpen. Haar collega Corry van Eijk noemde Japien ‘de keizerin van de kleur’. En verder zijn de geometrische patronen die ze hanteert kenmerkend voor haar werk - strakke wiskundige motieven die zich in een vast ritme herhalen. Dat haar werk op waarde wordt geschat, blijkt uit de vele tentoonstellingen waaraan ze heeft deelgenomen, zowel in Nederland als in het buitenland. Zo was een selectie uit haar oeuvre te zien in Duitsland (Dortmund), Zwitserland (Lausanne), Amerika (Grand Rapids) en Zweden (Leksand). Ook in koninklijke kringen wordt haar werk gewaardeerd. Het schijnt dat koningin Máxima op een tentoonstelling een sjaal van Japien heeft gekocht – en deze ook heeft gedragen.

Foto: Gerhild van Rooij

IN MEMORIAM

Bien Bos - Van der Laan (1919-2026)

Door Marijke Brouwer

Bien Bos op 105-jarige leeftijd.

Foto: Jan Willem van Vliet

Ze werd geboren in 1919 in Kloosterburen. Ze was niet alleen de oudste inwoner van Groningen, ze was ook de oudste supporter van FC Groningen. Bien Bos - Van der Laan overleed 6 januari op 106-jarige leeftijd.

Ruim drie maanden geleden was ze voor het laatst van de partij in de Euroborg, toen FC Groningen aantrad tegen Sparta Rotterdam. Haar nicht Jureen Abel duwde haar in haar rolstoel naar het stadion en nog toonde ze zich een geestdriftig supporter. „Práchtig”, sprak Bien Bos -Van der Laan, waarin haar Groningse tongval doorklonk.

Ze hield sinds mensenheugenis van de Groningse voetbalclub. Nog voor de profclub bestond had ze haar hart aan het voetbal verpand. In haar geboortedorp Kloosterburen keek ze al naar wedstrijden van de plaatselijke club.

Toen ze later met haar echtgenoot in de Wielewaalflat ging wonen, op vier hoog, keek ze aan de ene kant uit op de Martinitoren en aan de andere kant op het Stadion Oosterpark. Ze hield ervan de hordes supporters te aanschouwen, de politie te paard. Af en toe woonde ze met haar man een wedstrijd bij.

Bien Bos - Van der Laan werd in het jaar 1919 geboren als Sabina Geertruida Elizabeth van der Laan, in een groot katholiek gezin in Kloosterburen. Voor de Tweede Wereldoorlog vertrok ze naar Schiermonnikoog om te werken in het kinderkoloniehuis.

Later verhuisde ze naar Groningen waar ze jaren werkte in het Oude Roomskatholieke Ziekenhuis aan de Verlengde Hereweg. Daarna was warenhuis V&D aan de Grote Markt jarenlang haar werkgever. Haar

man werkte op de grote vaart en was soms maandenlang van huis, onderweg naar Indonesië en Afrika. Toen hij daarmee stopte, werd hij chef-kok in verzorgingshuizen.

Samen gingen ze met de scooter op vakantie, bepakt en bezakt om hun tentje op te zetten op campings in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland. Kamperen vond ze geweldig.

Toen ze wat ouder werden, verruilden ze de tent voor een caravan die ze uiteindelijk plaatsten op een camping in Anloo. Het werd hun tweede huis. Op de camping genoot Bien van de bloemenzee, de vijver en van de gezelligheid met de buurtjes.

Contact met burens, familie en vrienden had ze hoog in het vaandel staan. Doordat ze steeds ouder werd, verloor ze steeds meer mensen om zich heen. Ze overleefde iedereen.

Daarover klagen lag niet in haar aard. Ze keek altijd vooruit en had het geluk dat ze tot op het einde van haar leven helder van geest was. Dat haar zicht en gehoor minder werden, nam ze voor lief. Ze was al lang blij dat ze het nieuws via de krant en televisie kon blijven volgen.

Haar belangstelling voor de mensen om zich heen, de Oosterparkwijk en het wereldnieuws bleef. In oktober bracht ze haar stem uit tijdens de Tweede Kamer-verkiezingen. Ze vond het vanzelfsprekend dat te doen, zeker omdat ze geboren was in 1919, het jaar waarin vrouwen voor het eerst mochten stemmen.

Ronduit trots was ze op het gegeven dat ze een van de oudste mensen van Groningen was. Afgelopen nieuwjaarsdag hoorde ze van haar nichtje Jureen dat ze exact 106 en

een half jaar oud was. Dan schaterde ze het uit en keek verwachtingsvol uit naar haar volgende verjaardag.

Een geheim om zo oud te worden, bestond volgens haar niet. Tevredenheid en waardering voor het kleine, dat was belangrijk dacht ze. En oog voor anderen en voor zichzelf: lippen gestift, nagels in de lak, het juiste parfum op en altijd een sjaaltje om of kralen. En niet bij de pakken neerzitten, maar doorgaan.

Dat deed ze ook nadat haar man 15 jaar geleden overleed. Dat deed ze ook toen ze enkele jaren geleden haar geliefde Oosterparkwijk moest verlaten. Ze was een paar keer gevallen en verkaste naar woonzorgcentrum De Brink in Helpman, al wilde ze haar zelfstandigheid liever niet opgeven.

Op haar honderdste verjaardag woonde ze nog thuis, in de Wielewaalflat. Toen kwam de directeur van FC Groningen op bezoek. Bien Bos-Van der Laan werd benoemd tot erelid van FC Groningen en voor het eerst maakte ze haar entree in de Euroborg, waar ze daarna geregeld een wedstrijd bijwoonde en met alle egards werd ontvangen. Arjen Robben was haar favoriete speler.

Als erelid kreeg ze elk jaar op haar verjaardag een shirt van FC Groningen, met haar naam en leeftijd op de achterzijde gedrukt. Soms vroeg ze haar nichtje op een wedstrijddag een ommetje te maken langs het stadion. Ook zonder kaartje kwam ze binnen.

Ze putte hoop uit haar geloof en uit het mooie leven dat ze had gehad, zei ze kort voordat ze haar laatste adem uitblies. Maandag 12 januari nam haar familie afscheid van haar.

Catrien Coolsma
UITVAARTVERZORGING

Informatie | Advies | Begeleiding

06 25 120 120
www.catriencoolsma.nl

Groningen | Drenthe | Friesland

ALTIJD IN DE BUURT

Iedereen in Groningen heeft recht op een plek aan tafel. Een plek waar je gehoord en gezien wordt en waar je jezelf kunt zijn. Een plek waar je thuis bent. Bij buurtcorporatie De Huismeesters helpen we je om die plek te vinden én te zijn.

Meer weten? Ga naar www.dehuismeesters.nl

 De Huismeesters

Workshop
"Hanging / standing basket vullen"

Tijdens deze workshop wordt er onder begeleiding een Engelse hangmand gemaakt.

Data: Dagelijks vanaf vrijdag 20 maart t/m zaterdag 4 april 2026, aanvang 09.30 uur en 19.30 uur (m.u.v. de zondag en maandagochtend)
Een workshop duurt 2 uur.

Prijs: €45,- Dit is incl. basket (diameter 40 cm), plantjes, teeltaarde, basismeststof, koffie/thee en begeleiding.

Tevens zijn er kant-en-klare hanging baskets verkrijgbaar.

Kijk voor meer informatie op www.vanoostwaard.com

KWEKERIJ VAN OOSTWAARD • De Akkers 17 • Zuidbroek • Tel: 06 - 51 85 48 72

Personal Fysio Fit van Weering
Praktijk voor fysio- en manuele therapie

H.L.M. van Weering
R. Boekweg
E. den Drijver
M. Looijmans

Voor als bewegen alléén niet voldoende is!

Gerbrand Bakkerstraat 75 9713 HD Groningen
Tel: 050 - 313 02 20

H.A. Kooykerplein 4-1 9713 GV Groningen
Tel: 050 - 311 27 74

e-mail: info@praktijkvanweering.nl
Internet: www.praktijkvanweering.nl

Met de Fiets op vakantie?

Kom langs om te zien wat er allemaal kan voor jouw fietsvakantie.

VOOR FIETSWAARDIG VAKMANSCHAP

HERMAN VAN DER MEULEN

ONZE OPENINGSTIJDEN VINDT U OP WWW.HERMANVANDERMEULEN.NL

Oosterhamrikkade 44 | 9714 BD | Groningen | T 050 - 573 0965
www.hermanvandermeulen.nl

BATAVUS | GAZELLE | KOGA | SPARTA | RIDLEY | RALEIGH

Adverteren in de wijkkrant?
Bekijk de voordelige tarieven op www.noordpers.nl/wijkkranten

Wijkkrant Oosterpark

Jaargang 52 | Nummer 1 | Oplage 5.200 | Februari 2026

Pagina 5
Jilly's bar
Aanwinst voor de wijk

Pagina 12
Flora en Arieon de Bie
Muzikaal echtpaar draait al jaren mee

Pagina's 6 t/m 9
Annie Tak
Moeder van de Oosterparkwijk

Ter nagedachtenis aan Annie Tak

over eens waren, en we werden het ook niet eens, dan borgen we het op in ons laatste. Het was het niet waard om er ruzie over te maken."

Tijdens de grote renovatie van de wijk waarin Annie haar grote rol speelde, kwam wethouder Max van den Berg regelmatig aanfluiten: hij vroeg haar om een nieuwsbrief of krant te maken voor een optimale communicatie in de wijk. Dat was het begin van de wijkkrant die u nu in handen hebt en leest!

Verderop in deze krant vindt u twee eerder gepubliceerde artikelen over Annie van Erik Weering, een fraai en eerder al eens online (Internet) gepubliceerd interview met Annie door Marc Kuip, waarvan de bijbehorende foto ook prominent in beeld was in de aula van het crematorium, herinneringen van Jacqueline Pieters en Miranda Dontje. En een fotocollage, etc.

Trots was Annie op het destijds opgerichte Annie Tak Fonds en later op het Annie Tak Belevingsveld. Op dat veld staat een ontmoetingsstafel met in het blad een jeugdfoto van Annie van haar oma hoorde: "Erger je niet, verwonder je slechts". Daar had Annie aan toegevoegd: "Mijn verwondering wordt steeds groter, maar ik erger me ook aan de ene van de andere."

Het wijkkoor Oosterpark zingt Annie toe.

Door Frans Geubel

en daar ging hij welwillend op in, omdat hij daardoor zijn lange toespraak van een intermezzo kon vervoeren.

overde-grote-maatschappelijke verdiensten van Annie. En dat bevestigde ook de andere meesters dé plek voor jongens en meisjes om met elkaar om te gaan.

LINK050

**Actief zijn in je eigen buurt en ook je netwerk vergroten?
Dat kan door vrijwilligerswerk te doen!**

In de Oosterparkwijk kan je bijvoorbeeld aan de slag als...

Ingezonden bericht

Bedieningsmedewerker stadsrestaurant "Het Oude Politiebureau"

Wij(K)Werken Oosterpark

Wil jij als bedieningsmedewerker aan het werk in stadsrestaurant Het Oude Politiebureau? Je neemt bestelling op, je bedient de gasten, en je ruimt op, als je het kan mag je ook afrekenen. Er zijn veel doorgroeimogelijkheden voor jou binnen deze functie en natuurlijk ook begeleiding.
Meer informatie: Dhr. Jesse Hansel | j.hansel@werkpro.nl | 0627867749

Schoonmaakmedewerker Bie de Buuf Stichting Toentje • vacature nr. 12184

Bij Bie de Buuf wordt er gezocht naar een schoonmaakmedewerker. Je gaat ruimtes schoonmaken, stofzuigen, stoffen, dweilen, en andere schoonmaakwerkzaamheden. Ben jij lichamelijk in staat om licht en zwaarder werk te doen en hou je wel van schoon? Dan is dit voor jou!

Meer informatie: Mevr. Margien Doze | margien@toentje.nl | 0624152178

Ontwikkellink

Op link050 staan cursussen en bijeenkomsten die aangeboden worden via Ontwikkellink. Dit is het gratis cursusaanbod voor iedereen die vrijwilligerswerk doet, een participatiebaan heeft of op een andere manier vrijwillig actief is in de gemeente Groningen.

Heb jij een goed idee?

Fonds Goed Idee is een fonds dat initiatieven financieel ondersteunt. Heb jij een goed idee, gericht op kinderen/ jongeren die opgroeien in een thuissituatie waar men moet rondkomen van weinig geld? Jouw idee of initiatief kan van alles zijn, van workshops tot inzameling van kleding of nog veel meer. Kijk voor meer informatie op onze website: www.link050.nl/fonds-goed-idee

Link050

Bezoek onze online vacaturebank voor meer informatie over deze vacatures of om een andere vacature te zoeken. Je bent ook van harte welkom om bij ons langs te komen. Dit kan met maar ook zonder afspraak. Wij kunnen samen met jou zoeken naar de vacatures die het meest geschikt zijn voor jou.

Adres: Herestraat 100, 9711 LM Groningen

Telefoon: 050 3051900

Email: info@link050.nl

Je kunt ons ook volgen op de socials: Facebook, Instagram en LinkedIn.

VOOR ELKAAR EEN NETWERK VAN EN VOOR OUDEREN

Samen zorgen we voor een fijne wijk,
waar we naar elkaar omkijken!

Een aantal Oosterparkers waaronder Erich Denninger, Pieter Otto, Frederika de Vries en Frans Geubel zijn het initiatief 'VOOR ELKAAR' gestart: een buurtbreed netwerk voor en door ouderen.

Wat wil de oudere Oosterparker?

Misschien herkent u zich hierin:

- ✓ Hulp bij een boodschap of klusje (zoals schilderen)
- ✓ Samen naar een activiteit of film
- ✓ Een praatje of een kop koffie
- ✓ Of juist: iets willen betekenen voor een ander!

Wij bellen binnenkort bij u aan:

- Wat kunt of wilt u doen voor een medebewoner?
- Wat zijn uw wensen of wat zou u willen?

We willen een buurtelijk netwerk creëren waarin we iets voor elkaar kunnen doen én van betekenis zijn voor elkaar.

Vragen? Neem contact op met f.geubel@hetmet.nl
of bel/app met 06 - 26 12 27 09

TANDARTSPRAKTIJK 18 KARAAT

Nieuwe tandartspraktijk in de Oosterparkwijk zorg en aandacht voor het hele gezin

Ingezonden bericht

In het herkenbare gebouw Karaat aan de Oosterhamrikkade 119/32 is recent Tandartspraktijk 18 Karaat geopend. Een nieuwe, toegankelijke tandartspraktijk voor de Oosterparkwijk, waar persoonlijke aandacht, vertrouwen en kwaliteit centraal staan.

Bij Tandartspraktijk 18 Karaat kunt u terecht voor complete mondzorg. Van controles en behandelingen tot mondhygiënisten zorg van hoog niveau, met veel aandacht voor preventie, tandvleesgezondheid en een gezond gebit. Wij nemen de tijd, leggen alles duidelijk uit en zorgen voor een rustige en prettige behandelervaring.

Ook voor angstpatiënten

De praktijk is er voor iedereen – jong en oud. In het bijzonder zijn ook angstpatiënten bij ons van harte welkom. Wij werken rustig, stap voor stap en nemen de tijd om vertrouwen op te bouwen. Alles gebeurt in overleg en op uw tempo, zodat u zich veilig en gehoord voelt.

Esthetische behandelingen

Naast reguliere tandheelkundige zorg kunt u bij ons ook terecht voor esthetische behandelingen, zoals tanden bleken en het plaatsen van een subtiel tandjuweel. Deze behandelingen worden altijd zorgvuldig en passend bij u uitgevoerd, met oog voor een natuurlijk resultaat.

Kinderen en jongeren – preventie, begeleiding en motivatie

Voor kinderen en jongeren tot 18 jaar werken onze tandarts en mondhygiënist nauw samen met een sterke focus op preventie en goede begeleiding. Alle tandheelkundige zorg voor kinderen tot 18 jaar wordt volledig vergoed vanuit de basisverzekering – kinderen

kunnen dus kosteloos bij ons terecht.

Bij het eerste bezoek krijgen kinderen een persoonlijk etui mee naar huis met alle benodigdheden voor een goede start, zoals een passende tandenborstel, tandpasta, zandloper en hulpmiddelen die aansluiten bij hun leeftijd. Ook ontvangen zij een educatief boekje, speciaal gericht op kinderen, zodat zij spelenderwijs leren hoe zij hun gebit goed verzorgen.

Wij besteden daarnaast veel aandacht aan blijvende motivatie en opvolging. Kinderen die laten zien dat zij hun mondverzorging goed oppakken en gemotiveerd blijven, maken binnen ons motiverende programma kans op extra stimulansen, zoals het werken met een moderne elektrische tandenborstel (iO). Zo maken we goede mondzorg leuk én vol te houden.

Zorg die bereikbaar blijft

Goede mondzorg moet voor iedereen haalbaar zijn. Wanneer tandartskosten niet (volledig) worden vergoed, zijn er binnen de gemeente Groningen mogelijkheden voor ondersteuning. Wij denken hierin graag mee en

kunnen patiënten begeleiden bij vragen en aanvragen, zodat zorg niet onnodig wordt uitgesteld.

Nieuwe patiënten welkom

Inschrijven kan eenvoudig via www.tandartspraktijk18karaat.nl of door het scannen van de QR-code bij deze bijdrage.

VERBOUWING BIJ VAN HOUTEN

Ingezonden bericht

Na bijna een jaar keihard werken is het nu eindelijk zo ver: de verbouwing van de oude Boumaschool en de bouw van de nieuwe keuken zijn bijna klaar. Wijkcentrum bij Van Houten is nu echt een eenheid, en prachtig gerestaureerd. Met bovendien met een echte keuken. Op zaterdag 21 maart vanaf 10.00 uur kunnen jullie zien hoe het geworden is en het belooft een geweldig mooie dag te worden. Houd de socials in de gaten voor het volledige programma. / www.facebook.com/bijVanHouten/

WIJ OOSTERPARKWIJKWIJ OOSTERPARKWIJK
Heesterpoort 1
9713 KX GroningenT 050 367 89 60
E wijoosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
I wij.groningen.nl/oosterparkwijkOpeningstijden
werkdagen tussen
09.00-17.00 uur

Winnaars Dancebattle 2026

Dance Warriors

De Dance Warriors hebben de winst mee naar huis genomen naar de Oosterparkwijk!

In oktober begonnen de kinderen met trainen onder leiding van dansdocent Noah Heinkens. In de loop van de tijd sloten er nieuwe kinderen aan, terwijl anderen helaas afhaakten. Dat zorgde soms voor wat spanning, want elke verandering betekende dat de dansopstelling opnieuw aangepast moest worden. Maar... het is gelukt! 🥳

De Dance Warriors zijn als winnaars uit de strijd gekomen. Ze hebben een prachtige beker ontvangen en mogen nu een uitje naar keuze plannen. Een geweldige beloning voor al hun inzet, doorzettingsvermogen en teamwork!

Impressiefoto's Kerstvakantie activiteiten

Schoorsteen knutselen**Schaatsen****Kerstdiner**

Nieuw

Inloopmoment voor ouders & jeugd! Even een moment voor jezelf en voor elkaar. Loop gezellig binnen voor een kopje koffie of thee en een ontspannen gesprek. Een fijne plek om andere ouders en kinderen te ontmoeten, ervaringen te delen of gewoon even te zijn. Niets moet, alles mag. Je bent van harte welkom!

Dinsdag 10.00 - 12.00 uur
Donderdag 14.00 - 16.00 uur

Klaprooslaan 304A (JOP)

Weggeefwinkel

De weggeefwinkel is een begrip geworden in de Oosterparkwijk. Velen zijn geholpen en velen hebben iets ingebracht. We willen nu graag de volgende stap zetten. We willen er een stichting van maken, daarmee kunnen we subsidies aanvragen om nog meer mensen te kunnen helpen. Naast dat we hier geld voor nodig hebben, is het een vereiste dat we een bestuur hebben; 3 mensen die af en toe formele dingen willen gaan doen. Het zal vooral praktisch werk zijn, met minimale vergaderingen. Dit werk is ook geschikt voor mensen die besturen willen leren. Ik zelf heb ervaring op dit gebied en wil je graag verder helpen. Desnoods wil ik zelf ook wel (tijdelijk) in het bestuur. Als je eens vrijblijvend verder wil praten, laat het vooral weten. Lub Snijder: bellen/appen met **06 - 55 46 50 99**.

foto: Rof Hamminga

WIJ OOSTERPARKWIJK**WIJ OOSTERPARKWIJK**
Heesterpoort 1
9713 KX GroningenT 050 367 89 60
E wijooosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
I wij.groningen.nl/oosterparkwijkOpeningstijden
werkdagen tussen
09.00-17.00 uur

Repaircafé

foto: Frans Geubel

Zaterdag 7 februari is er weer een repaircafé in het wijkcentrum bij Van Houten, Oliemuldersweg 47. Van 13.00 - 16.00 uur. Heeft u kapotte spulletjes of kleding? Kom vooral langs. In de Oosterparkwijk zijn we daarnaast op zoek naar iemand die klusjes wil coördineren. Het komt wel eens voor dat er kleine klusjes zijn en er zijn mensen die dit wel willen doen. Alleen de hulpvragen en klusser moeten bij elkaar gebracht worden en natuurlijk overleggen over hoe en wat. Lijkt je dit een leuke bezigheid voor jezelf laat het dan weten! We praten je vrijblijvend bij over hoe en wat. Voor meer informatie neem contact op met Lub **06 - 55 46 50 99**.

Kom in beweging

Wil je het nieuwe jaar meer bewegen en meer informatie ontvangen over een gezonde leefstijl? Dan is deze gratis activiteit iets voor jou! Elke woensdagmiddag gaan we om 14:00 uur met elkaar een halfuurtje (laagdrempelig) bewegen bij het Leger des Heils aan de Dirk Huizingastraat. De beweegactiviteiten worden aangepast op de wensen van de deelnemers. Na het halfuurtje bewegen gaan we met elkaar in gesprek over verschillende onderwerpen.

- 11 & 18 februari: Voeding
- 4 & 11 maart: Bewegen
- 18 & 25 maart: Stress

Als je minimaal 6 keer aanwezig bent ga je gratis mee met een toffe activiteit in Groningen. Aanmelden kan door te mailen. Lukt aanmelden via de mail niet, geen probleem! Je bent altijd welkom om even langs te komen. Voor vragen kan je contact opnemen via eerdergenoemd mailadres of telefonisch met buurtspoorcoach Désirée Prins, via **06 - 45 48 95 15**. We hopen je snel te zien! De koffie en thee staan klaar.

Ingelijst

Adri Akkerman

Je bent actief in de Opw. Waar houd je je mee bezig?

In maart 2020 zijn we in de OPW komen wonen. We kwamen uit Veendam, best een leuke woonplek, maar in de stad is veel meer te doen! Na een paar maanden lazen we in de wijkkrant een stuk over het vuilraapteam, en daar gingen we op een zomeravond aan meedoen. Voor Hilly gelijk de laatste keer ook, vanwege haar artrose. Maar ik zit er nog altijd bij; het is een heel leuke groep mensen! Er is veel uit voortgekomen, dankzij het enthousiasme van de toenmalige coördinator van Duurzaam Oosterpark, Ellen Beck. Bijvoorbeeld de Buurttuin bij Van Houten of de wijkbiotopen voor bijen en vlinders. Maar voor ons was en is het belangrijkste dat we samen Stadsnatuurwandelingen gingen bedenken en begeleiden. Wandelingen door de wijk langs plekken waar we iets over natuur vertellen en laten zien. Dat ging zo goed dat we dat nu ook voor Link050 en andere verenigingen zijn gaan doen.

Wat vind je het leukste aan je werk in de wijk?

Het geeft veel voldoening als mensen na afloop zeggen hoe leuk ze het vonden! Die wandelingen passen heel goed in deze fijne wijk met veel groen. De natuur in de stad wordt steeds belangrijker, stadsnatuur is een toevluchtsoord voor veel dieren en planten! Insecten, daar vertellen we altijd iets over. De insectenstand is dramatisch gedaald. Insecten zijn belangrijk als voedselbron voor bijvoorbeeld vogels en als bestuiver van veel consumptiegewassen. Daar kunnen stadsbewoners ook aan meehelpen, en dat hoeft helemaal niet zo veel te zijn: haal een paar tegels uit je tuin en plant er een inheemse plant in. Een pot op je balkon kan ook! Goeie planten voor insecten zijn bijvoorbeeld Rolklaver, Havikskruid, Pinksterbloem, Grasklokje... Ik hoor niet bij de mensen die zeggen dat "dat beetje wat 1 persoon doet maakt niks uit". Nee, ik vind dat ieder stapje er een is om een doel te bereiken!

Ik geef de pen door aan Chris Bax.

door Ronald & Theo

Voor de buurtmail kunt u zich aanmelden via:
<https://mijnnoosterparkwijk.nl/>

<https://www.facebook.com/WIJ-oosterparkwijk/>

<https://www.instagram.com/oosterparkwijk/>

Winterkou veroorzaakt vaak klachten aan handen

REGIO – Nu het winter is, merken nogal wat mensen dat hun handen gevoelig reageren op de kou. Door de scherpe temperaturdalingen en gure wind kunnen handen en vingers tintelen, jeuken of zelfs van kleur veranderen.

Artsen wijzen erop dat deze klachten vooral ontstaan wanneer afgekoelde handen ineens weer worden opgewarmd, bijvoorbeeld door ze bij de verwarming te houden. De aandoening, vaak aangeduid als ‘winterhanden’, kan gepaard gaan met swelling, jeuk, pijn en in sommige gevallen blaasjes of kloven. De klachten ontstaan doordat de bloedvaten in de vingers tijdelijk vernauwen, waardoor de doorbloeding vermindert en de huid minder zuurstof krijgt. Onderzoekers merken op dat de aandoening erfelijk kan zijn en vaker voor-

komt bij vrouwen.

Hoewel de symptomen doorgaans vanzelf verdwijnen, kan krabben de huid beschadigen en het herstel vertragen. Specialisten adviseren daarom om de handen goed te beschermen tegen kou, handschoenen te dragen, warme kleding in laagjes te gebruiken en te zorgen voor een aangename temperatuur binnenshuis of op het werk. Beweging, het vermijden van roken en het gebruik van crèmes of vaseline kunnen de klachten verlichten, maar er is geen specifieke medicatie beschikbaar.

Naast winterhanden kunnen ook de tenen hinder ondervinden van de koude, met vergelijkbare klachten. Deskundigen benadrukken dat extra zorg voor handen en voeten in de winter belangrijk is om ongemak te voorkomen, zeker bij

■ Kortere douchen en hydraterende verzorgingsproducten helpen tegen een droge huid.

Droge huid door winterweer? Daar is wel iets tegen te doen

REGIO – In de winter krijgen veel mensen te maken met een droge en soms jeukende huid. Maar daar is iets aan te doen.

Lage temperaturen, droge buitenlucht en verwarmde binnenruimtes zorgen samen voor minder natuurlijke bescherming van de huid. Door de kou maakt de huid minder talg aan, waardoor het beschermende vetlaagje dunner een droge huid ontstaat.

Experts wijzen erop dat eenvoudige aanpassingen in de dagelijkse routine al een groot

verschil maken. Zo blijkt kortere douchen niet alleen gunstig voor het energieverbruik, maar ook voor de huid. Lang en heet douchen tast het natuurlijke vetlaagje aan, zeker wanneer daarbij sterk geperfumeerde producten worden gebruikt. Ook hard afdrogen met een handdoek werkt averechts; de huid voorzichtig droogdeppen helpt om vocht vast te houden.

Daarnaast is het gebruik van hydraterende verzorgingsproducten in de winter belangrijk. Na het douchen insmeren kan uitdroging voorkomen. Overma-

tig gebruik is niet nodig. Voor het gezicht geldt extra voorzichtigheid: smeren vlak voor blootstelling aan strenge kou wordt afgeraden, omdat crèmes bij lage temperaturen kunnen bevriezen.

Door het stoken van de verwarming daalt de luchtvochtigheid in huis aanzienlijk. Een luchtbevochtiger kan helpen om de lucht minder droog te maken, wat gunstig is voor zowel de huid als de luchtwegen.

Ook voldoende voedingsstoffen en vitamines dragen bij aan

Langer zelfstandig wonen

REGIO – In Nederland blijft de bevolking vergrijzen en steeds meer ouderen willen zo lang mogelijk zelfstandig thuis blijven wonen. Om dit veilig te kunnen doen, zijn er een aantal duidelijke aandachtspunten. Ten eerste is het belangrijk om een sociaal netwerk te onderhouden. Familie, vrienden en buren kunnen bijdragen aan een veiliger en aangename leven. Ook lichamelijke vitaliteit is cruciaal: dagelijks bewegen, gezond eten en regelmatig

medische controles helpen om zelfstandig te blijven. Daarnaast is het belangrijk om actief en bezig te blijven. Hobby's, lichte thuisactiviteiten en zelfs digitale media kunnen verveling voorkomen. Sociale betrokkenheid blijft een sleutel: buurthuizen, clubs of lokale evenementen bieden volop kansen om contact te houden. Tot slot kan een persoonlijk alarmsysteem extra zekerheid bieden. Met een druk op de knop is hulp direct bereikbaar.

Debat over dagelijks glaasje alcohol blijft voortduren

REGIO – Er blijft debat over een dagelijks glaasje alcohol en de gevolgen voor de gezondheid. Sommige experts wijzen op mogelijke voordelen, anderen waarschuwen juist voor de risico's van alcoholconsumptie. Voorstanders van matig drinken benadrukken dat een drankje in sociale situaties ontspanning kan bevorderen en gesprekken kan vergemakkelijken. Onderzoek suggereert bovendien dat matig alcoholgebruik, zoals één glas rode wijn, bepaalde beschermende stoffen bevat die mogelijk het hart en de bloedvaten ondersteunen. Tegelijkertijd waarschuwen wetenschappers dat hiervoor geen sluitend bewijs bestaat. Aan de andere kant zijn de risico's van alcohol goed gedocumenteerd. Regelmatige consumptie kan bijdragen aan leverproblemen, verslaving en een verhoogd risico op kanker. Mensen die regelmatig drinken, leven korter. Alcohol vraagt veel van het lichaam om te verwerken, vooral als men het lastig vindt om het bij één glas te houden.

Koolhydraatarm dieet: is het echt dé oplossing om af te vallen?

REGIO – Wie gewicht wil verliezen, kan kiezen uit een groot aantal diëten. Daaronder ook het koolhydraatarme dieet. Maar wat zijn hiervan de voor- en nadelen?

Een dieetvorm die de laatste jaren veel aandacht krijgt, is het koolhydraatarme dieet. Daarbij worden vooral producten gegeten die weinig tot geen koolhydraten bevatten. Veel mensen ervaren positieve effecten, maar specialisten wijzen erop dat deze aanpak ook nadelen kent.

Een van de voordelen is dat koolhydraatarme voeding vaak rijk is aan eiwitten. Eiwitten dragen bij aan het behoud van spiermassa, terwijl het lichaam vet verbrandt. Daarnaast ervaren veel mensen minder hongergevoel, omdat er geen vaste caloriebeperking geldt zolang de koolhydraten beperkt blijven. Ook kan de bloedsuikerspiegel stabiel blijven, wat gunstig is voor het energieniveau. Sommige volgers melden bovendien een verbeterd gevoel van welzijn en positieve effecten op huid en haar.

ten op huid en haar.

Tegenover deze voordelen staan ook aandachtspunten. Koolhydraatarme producten zijn vaak minder makkelijk kant-en-klaar verkrijgbaar, waardoor maaltijden en tussendoortjes vooraf moeten worden gepland en bereid. Dat vraagt extra tijd en organisatie. Daarnaast kunnen de boodschappen duurder uitvallen, omdat eiwitrijke producten doorgaans meer kosten.

Ook verdwijnen zoetigheden grotendeels van het menu en kan er een tekort aan zout ontstaan, aangezien brood – een belangrijke zoutbron – wordt vermeden. Wel spelen bakkers hier steeds vaker op in door koolhydraatarm brood aan te bieden.

Voedingsdeskundigen benadrukken dat afvallen zinvol kan zijn, mits dit op een gezonde en evenwichtige manier gebeurt.

■ Blijvend afvallen kan alleen als ook het eigen leefpatroon wordt aangepast.

STADSRESTAURANT

HET OUDE POLITIEBUREAU

Doneer een diner 2025

Op dinsdag 23 december was het weer zover en zetten een grote groep vrijwilligers in één middag honderden bewoners in het zonnetje met een leuke kerstverrassing. Waardevol, omdat deze mensen allemaal zijn voorgedragen door een ander, wat een mooie kerstgedachte... Maar liefst € 10.424,- zamelde HOP het afgelopen jaar in, veelal donaties van haar gasten, maar ook leveranciers, bedrijven, gemeente en particulieren deden mee. Ook langs deze weg nogmaals hartelijk dank daarvoor.

Vergeet u niet dat u wellicht nog HOP cadeaubonnen ergens in de la heeft liggen? Ook cadeaubonnen die al verjaard zijn mag u nog gewoon ge-

bruiken. Dus kom gauw een keertje koffie drinken, borreltje doen, lunchen of dineren. Voor lunch en diner tijden is het wel aan te raden telefonisch te reserveren van tevoren, om teleurstelling te voorkomen.

KLUSHANDJES GEZOCHT

Op zaterdag 14 maart a.s. gaan we aan de slag om HOP op te knappen, de muren sauzen en het terras seizoen klaar te maken. Dus ben je schilder, poetser, schuurder of boener meld je dan aan via hop@werk-pro.nl. Iedere helper wordt natuurlijk getrakteerd op een heerlijke lunch, koffie en thee.

Contact: 050-2113684 / Zaagmuldersweg 3

Symposium Michi-Noeki

Op 20 januari j.l. vond een symposium plaats over de allereerste Michi-Noeki van Nederland, gelegen in de Oosterparkwijk (Zaagmuldersweg 67A). Inmiddels bestaat de Michi-Noeki alweer 2,5 jaar. De oorsprong, aanloop en realisatie werd gedeeld (weet u nog... het duurde eindeloos voordat het er stond, wat was er een pech onderweg: o.a. corona, bouwmaterialentekort, faillissement van de wegenbouwer). Onderzoekers van de Rijksuniversiteit Groningen presenteerden de resultaten van hun onderzoek naar de Michi-Noeki. De uitkomsten zijn duidelijk: deze kleinschalige, laagdrempelige ontmoetingsplek draagt bij aan de sociale infrastructuur van de wijk en vormt een waardevolle aanvulling op het bestaande aanbod van openbare voorzieningen en bereikt bewoners die (nog) niet elders in de wijk komen. Bezoekers leggen nieuwe informele contacten die bijdragen aan vertrouwen, welzijn en sociale cohesie.

Het team Michi-Noeki kon vertellen over hoe ze het organiseren en wat het in de praktijk betekent voor bezoekers. Korte conclusie: zowel de vrijwilligers als bezoekers roemen de sfeer en gezelligheid, je mag zijn wie je bent en iedereen vindt het leuk om andere mensen te spreken. En de koffie is lekker, de prijs ervoor heel betaalbaar.

Nog nooit geweest? Aarzel dan niet langer en kom gewoon eens een kijkje nemen. In de ochtend is het lekker rustig, de middagen zijn vaak drukbezocht. Net waar je zin in hebt. De Michi-Noeki zoekt momenteel weer versterking want Monique start met haar nieuwe baan. Wie interesse heeft om wellicht als gastheer of -vrouw aan de slag te gaan (één dagdeel per week) is van harte welkom kennis te maken.

Michi-Noeki
Zaagmuldersweg 67A
06-42732910
ma t/m vr van 09.00-17.00 uur

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

DUURZAAM

OOSTERPARK

NL Doet: Vogel Flexwoningen

Dit jaar willen we tijdens NL Doet op vrijdag 13 maart, een bijzonder project uitvoeren: het bouwen en plaatsen van tien vogelflexwoningen. Deze innovatieve vogelhuisjes bieden niet alleen een veilige broedplaats voor vogels, maar zijn flexibel ontworpen om verschillende vogelsoorten van onderdak te voorzien. Dankzij diverse frontjes met een variëteit aan ingangen, kunnen diverse vogelsoorten hun nest bouwen en veilig broeden. Met onze buurttuingroep gaan we de huisjes monteren en personaliseren per vogelsoort. Doe je ook mee? Aanmelden kan via de website van NL doet of gewoon via onderstaande contactgegevens.

ALVAST VOOR IN DE AGENDA!

Het duurt nog even, maar deze activiteiten mag je niet missen dus zet ze alvast in je agenda!

13 maart: Vogelflexwoningen

NL Doet project van de Buurttuin Aanmelden kan nu.

4 en 10 april: Een Lentesprookje

Een nieuwe Stadsnatuurwandeling met Adri en Hilly. Aanmelden kan vanaf 9 maart

27 juni: Grijs! Een kleurrijk festival

Voor iedereen die te maken heeft met ouder worden.

BUURTTUIN VRIJWILLIGERS GEZOCHT!

Wij zoeken nieuwe vrijwilligers!

De Buurttuin is een groep bewoners die de handen uit de mouwen steken om het gebied rondom wijkcentrum bij Van Houten te vergroenen en verduurzamen - alles om planten en dieren een handje te helpen. En Houd je van natuur, krijg je geen stress van vieze handen en vind je het leuk

om samen buiten aan de slag te gaan? Dan ben je bij ons aan het juiste adres. Kom gerust een keer langs voor een kop koffie, of draai meteen gezellig een keer mee.

We komen elke tweede dinsdag van de maand samen van 10.00 - 12.00 bij Van Houten. In de zomer spreken we soms wat vaker af.

Meer weten of afspreken? Neem contact op met Mara via onderstaande gegevens.

Contact: 06-11166206 of welkom@duurzaammoosterpark.nl

WWW.DUURZAAMOOSTERPARK.NL

OOSTERPARKWIJK

STADSPARTIJ 100% VOOR GRONINGEN

STEM
18 MAART
Lijst 4

Wij gaan onze stinkende
best doen...

(geen belofte - wél inzet)

- ... wonen betaalbaar en duidelijk te houden

Zeker wonen, zonder stress - hulp is passend en dichtbij.

- ... de straten schoon en veilig te houden

Rommel, overlast en onveilige plekken pakken we actief aan.

- ... mensen met elkaar te verbinden

Meer contact in de buurt - niemand staat er alleen voor.

SUPPORTER VAN JOU

Dit is een politieke reclameboodschap in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen.
Meer informatie op politiekereclame.nl

